

**Jilid III
Bil. 29**

**Hari Jumaat
16hb Oktober, 1981**

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KELIMA

Fifth Parliament

PENGGAL KETIGA

Third Session

KANDUNGANNYA

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 3749]**

USUL-USUL:

Aturan Urusan Mesyuarat [Ruangan 3781]

Aturan Urusan Mesyuarat—Membatalkan [Ruangan 3828]

Akta Acara Kewangan, 1957—

Kumpulan Pendahuluan untuk Negeri [Ruangan 3782]

**RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 3828]**

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELIMA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO (DR) SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., S.P.M.J., S.S.I.J., S.I.M.P., D.P.M.P., P.I.S., B.S.I.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.P.M.J., S.P.M.S., S.S.A.P., D.P., D.U.P.N. (Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATO MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J. (Labis).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J., K.M.N. (Segamat).

„ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., S.P.M.K., P.S.M., S.S.A.P. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' SERI SHARIFF AHMAD, S.S.A.P., D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulau).

„ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' RICHARD HO UNG HUN, D.P.M.P. (Lumut).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu).

„ Menteri Tenaga Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., D.P.M.J. (Muar).

- Yang Berhormat Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Selayang).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN PENGIRAN HAJI RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN SANUSI BIN JUNID, S.M.K. (Jerlun-Langkawi).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, DATO' ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., K.M.N., D.J.N. (Kepala Batas).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO' MANSOR BIN OTHMAN, K.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., S.M.T., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABDULLAH BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. (Ulu Nerus).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S., D.S.A.P. (Pekan).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Penerangan, DATO' HAJI EMBONG BIN YAHYA, D.P.M.J., D.S.I.J., A.M.N., P.I.S. (Ledang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN WILLIAM LYE CHEE HIEN, A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN IDRIS BIN ABDUL RAUF, P.C.M., A.M.P., A.M.N. (Parit Buntar).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ABDUL RAHIM BIN DATUK THAMBY CHIK, A.M.N., P.J.K. (Alor Gajah).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAFA (Paloh).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S., S.M.S. (Ulu Langat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI SYED MOHD., A.M.N., B.S.I., P.I.S. (Semerah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN MAHYUDDIN BIN HAJI MOHAMED YASSIN, P.I.S., S.M.J. (Pagoh).
- „ TUAN ABBAH BIN MENGIMBAL *alias* GEORGE ABBAH (Bandau).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- „ TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Bahru).

Yang Berhormat TAN SRI DATO HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.D.K., S.P.M.J., S.S.I.J. (Tenggaroh).

- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN DAUD (Pasir Mas).
- „ TAN SRI DATO ABDUL SAMAD BIN IDRIS, D.P.M.J., J.M.N., P.J.K. (Jelebu).
- „ TUAN ABDUL SHUKUR BIN HAJI SIRAJ, A.M.N. (Tanjong Karang).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- „ TUAN HAJI AMPONG BIN PUYON, A.S.D.K., A.D.K., J.P.U., J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATUK HAJI ASHKAR HASBOLLAH, P.G.D.K. (Marudu).
- „ TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).
- „ TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN CHAN TECK CHAN (Kota Melaka).
- „ TUAN CHAN KOK KIT *alias* CHAN KIT (Sungei Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI (Sarikei).
- „ TUAN RICHARD DAMPING ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. DAVID (Damansara).
- „ TUAN EDWIN ESNEN UNANG (Mukah).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
- „ DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Keningau).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ DATO' SERI HAJI HAMZAH BIN DATUK HAJI ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI ENDUT, A.M.K. (Ulu Muda).
- „ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI GHAZALI, A.M.N. (Matang).
- „ TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Datoh).
- „ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).

Yang Berhormat TUAN HIEW NYUK YING (Tawau).

- „ DATO HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA, S.A.P. (Maran).
- „ TUAN IBRAHIM BIN MUHAMMAD, P.B., P.P.M., P.P.N. (Rantau Panjang).
- „ TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ TUAN JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN KAMALUDDIN BIN MAAMOR (Hilir Perak).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DATUK LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE KAW (Kluang).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING, A.M.K. (Padang Serai).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Petaling).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).
- „ TUAN MOHAMAD TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ TUAN HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ TAN SRI DATUK HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN HAJI MOHAMMAD TAUFECK BIN O.K.K. HAJI ASNEH, D.S.K., B.K., P.P.M. (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- „ TUAN MOHD, BAKRI BIN ABDUL RAIS, P.M.P., A.M.P. (Parit).
- „ TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).
- „ TUAN MOHD. NAKHAIE BIN HAJI AHMAD (Baling).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO NIK HASSAN BIN WAN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.N.B.S., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- „ DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).

Yang Berhormat TUAN PATRICK ANAK UREN (Mas Gading).

- „ TUAN P. PATTO (Menglembu).
- „ TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Bukit Mas).
- „ DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, S.P.D.K., J.P. (Silam).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.G.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, J.M.N., A.M.P., P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIBAT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, A.M.P., P.J.K. (Arau).
- „ TUAN RAYMOND SZETU MEI THONG (Lambir).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Raub).
- „ DR TAN TIONG HONG (Kepong).
- „ TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B. (Tumpat).
- „ TUAN TING CHEK MING (Bruas).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ TUAN UMAR BIN HAJI ISMAIL, A.M.N., P.P.T. (Padang Rengas).
- „ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN WONG HOONG KEAT (Tanjong).
- „ DATUK DR WONG SOON KAI, P.N.B.S., P.B.S. (Sibu).
- „ TUAN YANG CHOONG FU, J.P. (Kinta).
- „ PUAN YONG FATIMAH BINTI MOHD. RAZALI, A.M.N., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ DATO HAJI YUSOF BIN MALIM KUNING *alias* ABDUL RAHMAN BIN MOHD. JANI, D.P.M.J., P.I.S., B.S.I. (Panti).
- „ TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI, P.J.K. (Permatang Pauh).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Jumaat, 16hb Oktober, 1981

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAANBIRO SIASATAN NEGARA—
KES RASUAH

1. Tuan Haji Ampong bin Puyon bertanya kepada Perdana Menteri sejauh manakah kejayaan Biro Siasatan Negara dalam menyiasat kes-kes rasuah atau penyelewengan sejak setahun lalu dan berapakah kes yang sedang disiasat serta jumlah wang dan siapa yang terlibat dalam siasatan tersebut.

Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad): Tuan Yang di-Pertua, dalam masa setahun yang lalu Biro Siasatan Negara telah menjalankan 1,027 penyiasatan. Berikutan penyiasatan-penyiasatan itu BSN telah berjaya menangkap seramai 178 orang yang terlibat dalam kes-kes rasuah yang mana BSN ada buktinya.

Saya tidak dapat memberitahu tentang bilangan dan jumlah wang yang terlibat dalam mana-mana kes yang sedang disiasat kerana apa-apa perkara yang sedang disiasat adalah menjadi perkara rahsia.

Tuan Lim Kit Siang: Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang bahawa antara kelemahan-kelemahan kalau bukan kegagalan Biro Siasatan Negara ialah

kelewatan Biro Siasatan Negara untuk menjalankan siasatan termasuk untuk memulakan siasatan dalam kes-kes tertentu semacam kes-kes laporan-laporan mengenai pembahagian tanah-tanah yang melibatkan pemimpin-pemimpin negeri-negeri di Johor ataupun kes-kes Instant Mee yang didedahkan dalam Laporan Ketua Odit Negara yang sudah 3 tahun tetapi satu perkara yang begitu kecil Instant Mee sahaja belum dapat apa-apa keputusan.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, permulaan siasatan bukanlah bermakna bahawa pegawai itu mesti pergi kepada tempat itu dan berjumpa dengan orang itu sebelum siasatan bermula. Kerap kali siasatan bermula dengan kajian-kajian yang dibuat di tempat kerja pegawai itu sendiri.

Saya tidak terima tuduhan bahawa ada kelewatan dalam permulaan siasatan. Sebenarnya seperti saya jelaskan di sini BSN mempunyai lebih daripada 1,000 kes-kes untuk disiasat dan sudah tentulah dengan kakitangan yang ada sekarang ini kita tidak dapat bermula dengan serta-merta setelah sahaja Ahli Yang Berhormat umpamanya membuat ucapan di dalam Dewan ini.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dalam 1,000 lebih yang diperiksa adakah termasuk sedikit sebanyak politician ataupun orang-orang yang mempunyai kedudukan yang tinggi dalam Kerajaan ataupun dalam bidang politik?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, memang politician juga terlibat tetapi sama ada tinggi atau rendah, itu bergantunglah kepada ukuran yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat sendiri.

Tuan Chan Teck Chan: Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu bilangan di antara 1,200 lebih orang-orang yang sudah ditangkap dan ditahan ini bilangan politikus dan kakitangan Kerajaan atau orang ramai, pecahan yang mengikut politikus, kakitangan Kerajaan dan orang ramai.

Tuan Yang di-Pertua: Angka yang terperinci begini tentu memerlukan pemberitahuan lebih awal.

Tuan Lee Kaw: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Menurut jawapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri tadi di mana 1,027 kes disiasat tetapi hanya baru 100 lebih berjaya dalam mahkamah. Adakah ini menunjuk BSN tidak cukup kuasa atau undang-undang tidak cukup kuat. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan melawat Hongkong atau Singapura di mana undang-undangnya adalah lebih sesuai. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan mengubah undang-undang ini supaya dapat memberi kuasa lebih kepada pegawai-pegawai BSN.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, bilangannya ramai yang disiasat tetapi cuma yang kecil sahaja yang mempunyai bukti menunjuk bahawa kadangkala BSN terpaksa membuat siasatan kepada kes-kes yang tidak ada asas sama sekali hasil daripada kadangkalanya laporan yang dibuat kerana iri hati oleh pihak-pihak yang membuat laporan itu.

Ianya tidaklah bermakna bahawa daripada 1,000 ini cuma 178 ini sahaja yang mempunyai bukti menunjuk bahawa kuasa BSN ini berkurangan. Sebaliknya, bilangan yang banyak ini adalah dengan kerana BSN tidak mahu menolak apa-apa tuduhan tetapi membuat siasatan juga. Tetapi kebanyakan daripada siasatan ini menunjuk bahawa tidak ada bukti.

Saya tidak perlu pergi ke Hongkong untuk belajar berkenaan dengan penyiasatan rasuah ini, sebabnya kita belum sampai ke peringkat seperti di Hongkong yang mana kita tahu bahawa apabila satu komisyen diangkat untuk membuat siasatan terhadap Polis di sana, pihak Polis telah melanggar komisyen itu dan cuba menahan komisyen itu daripada

membuat siasatan dan akhirnya komisyen itu tidak dapat menjalankan tugasnya yang menunjuk betapa lemahnya keadaan di Hongkong berbanding dengan Malaysia.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri baru memberikan jawapan, ada juga menghapuskan rasuah di dalam negara itu.

Tuan Yang di-Pertua: Negara mana ini?

Tuan V. David: Tanahair kita. Tuan Yang di-Pertua, rasuah kita tidak boleh nampak kerana dalam tiap-tiap negeri, Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri, Ahli-ahli Parlimen dan Ahli-ahli Majlis Tempatan semuanya mempunyai tanah tetapi tidak di atas namanya melainkan atas nama isteri ataupun saudaranya dan kadang-kadang keluarga itu mempunyai tanah lot barangkali 10 atau 20 ekar seorang. Bolehkah Kerajaan mengarahkan satu Bahagian dalam NBI untuk menyiasat semua Ahli Dewan Undangan Negeri dan Ahli Parlimen, mana-mana tanah-tanah yang diambil atau dengan menggunakan kuasanya memberikan tanah kepada saudara-saudara mereka, bukan sahaja tanah tetapi juga rumah-rumah seperti yang kita selalu perkatikan rumah-rumah murah seperti PKNS.

Tuan Yang di-Pertua: Ini panjang, meleret. Apa soalan tambahannya?

Tuan V. David: Saya menyatakan satu Bahagian dalam NBI diberi tempoh tiga bulan supaya menyiasat semua Ahli Dewan Undangan Negeri, Ahli Parlimen dan Ahli Majlis Tempatan yang ada mengambil tanah sama ada atas nama isterinya ataupun nama orang lain dalam keluarganya. Itu yang mustahak sebab kita hendak menunjukkan satu contoh kepada rakyat lain kalau.

Tuan Yang di-Pertua: Cukuplah itu.

Tuan V. David: Itulah saya minta kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, bolehkah memberi arahan kepada NBI, yang mustahak mencari jalan supaya disiasat perkara itu.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan tambahan seperti ini sudah dalam minggu ini dijawab oleh Yang Amat Berhormat Perdana

Menteri. Kalau ada bukti seseorang boleh dapat 10 ekar, beritahu sahajalah.

Tuan V. David: Bahagian satu supaya cepat boleh dijalankan perkara ini.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, nampaknya Ahli Yang Berhormat ini mencadangkan supaya siasatan dibuat secara routine kepada tiap-tiap Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri, Dewan Rakyat, Majlis Bandaran dan saya percaya juga pegawai-pegawai Kerajaan. Kita mempunyai 760,000 orang pegawai Kerajaan dan saya tidak tahu berapa ribu orang lagi Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri, Dewan Rakyat, Dewan Negara, Majlis Bandaran dan sebagainya. Kalau kita cuba membuat demikian maka orang yang betul-betul membuat rasuah ini akan terlepas kerana mungkin pegawai-pegawai BSN ini akan dihabiskan untuk menyiasat kes-kes yang mungkin tidak ada asas sama sekali. Saya meminta Ahli Yang Berhormat itu janganlah membuat tuduhan secara melulu di dalam Dewan ini sebaliknya memberi laporan secara tepat tentang apa yang dikatakan orang yang memiliki 10 ekar dan sebagainya. Tentulah Ahli Yang Berhormat tidak akan berucap di dalam Dewan ini kalau dia tidak ada bukti sama sekali (*Tepuk*).

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang di-Pertua, tadi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan sebanyak 178 kes terlibat. Jadi, saya ingin tahu berapakah

Tuan Yang di-Pertua: Yang terlibat?

Tuan Ismail bin Said: Yang didapati terlibat dengan

Tuan Yang di-Pertua: Yang sedang disiasat 1027.

Tuan Ismail bin Said: 178 kes yang terlibat dan ada bukti.

Tuan Yang di-Pertua: Yang ditangkap 178 jika tidak salah pendengaran saya.

Tuan Ismail bin Said: Ya. Jadi, saya ingin tahu berapakah pula kes yang didakwakan di mahkamah dan berapa pula yang didapati bersabit dengan kesalahan ini.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau ada angkanya, bolehlah Yang Amat Berhormat.

Perdana Menteri: Tidak ada.

Tuan P. Patto: Tuan Speaker, soalan tambahan. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu sama ada di dalam menjalankan tugas menyiasat, Biro Siasatan Negara menunggu hingga satu aduan dibuat oleh seseorang sama ada secara bertulis dengan si pengadu itu memberi namanya ataupun secara direct oleh si pengadu?

Kedua, sama ada sehingga sekarang pernah BSN di arah untuk menyiasat beberapa perkara-perkara yang ada tercatat dalam Laporan Ketua Odit Negara yang mensifatkan ada kemungkinan berlakunya rasuah atau penyelewengan yang melibatkan individu-individu dan kalau belum ada arahan, bolehkah satu pertimbangan dibuat supaya mulai tahun ini semua Laporan Ketua Odit Negara juga dihantar kepada BSN supaya perenggan-perenggan yang ada menyebut atau mensifatkan rasuah dan sebagainya boleh disiasat oleh BSN demi kepentingan negara dan rakyat?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, ada kalanya BSN menunggu sehingga ada aduan dibuat kerana tidak mungkin BSN tahu semua kes rasuah yang mungkin berlaku tetapi ada kalanya yang mana BSN mendapat pengetahuan secara bersendirian tentang kemungkinan ada kes rasuah dan kedua-dua jenis kes-kes ini akan disiasat.

Berkenaan dengan Laporan Ketua Odit Negara memang BSN membuat siasatan awalnya dengan mengkaji laporan-laporan yang dibuat ini dan mendapat maklumat awal. Tetapi kalau kajian ini menunjukkan bahawa tidak ada kes untuk BSN mengadakan siasatan yang lebih mendalam maka BSN tidak akan membuat siasatan tetapi jika ada bukti bahawa siasatan yang lebih mendalam perlu, maka sudah tentu BSN akan menjalankan tugasnya, tidak perlu diadakan apa-apa arahan baru tentang perkara ini.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Speaker, di dalam penyiasatan kes-kes rasuah dalam negara kita, adakah Yang Amat Berhormat

Perdana Menteri sedar bahawa nampaknya BSN ada mengalami banyak kelemahan apabila menyiasat kes-kes rasuah di bidang perumahan, misalnya aduan mengenai menerima bayaran di bawah kaunter apabila hendak mendapat rumah. Sekiranya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar, adakah pihak BSN ada apa-apa rancangan untuk mengatasi kelemahan ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, kita memang sedar bahawa mungkin ada kelemahan-kelemahan kepada BSN dalam menyiasat kes-kes berkenaan dengan perumahan. Ahli Yang Berhormat itu memang terkenal dalam perkara jual-beli rumah-rumah ini dan saya harap satu kertas kerja disediakan oleh Ahli Yang Berhormat untuk kajian pihak BSN.

Tuan Chan Kok Kit: Soalan tambahan. Sama ada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar bahawa adanya pegawai-pegawai kanan Kerajaan meletak jawatannya kerana terlibat dalam kes-kes rasuah untuk mengelakkan diri dari mengisytiharkan harta benda mereka. Jika ya, sila beritahu jumlah pegawai-pegawai yang terlibat dan sama ada Kerajaan akan mengambil tindakan tegas terhadap mereka?

Tuan Yang di-Pertua: Soalan tambahan yang berkehendakkan angka-angka seperti ini hendaklah diberitahu lebih awal, melainkan Yang Amat Berhormat ada siap angka itu.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, setakat yang saya tahu tidak ada sesiapa yang meletak jawatan kerana terpaksa membuat pengisytiharan harta. Jika Ahli Yang Berhormat mempunyai apa-apa maklumat, sila beritahu.

PEGAWAI BERSARA— ASAS LANTIKAN SEMULA

2. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Perdana Menteri menyatakan apakah asas-asas yang dipertimbangkan oleh Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA) dalam melantik pegawai-pegawai yang sudah bersara untuk berkhidmat semula dalam berbagai jawatan Kerajaan. Namakan sebahagian daripada jawatan-jawatan yang paling ramai sekali

terlibat dalam hal ini. Nyatakan juga berapa jumlah pemegang jawatan itu diseluruh negara sekarang.

Menteri Tak Berpotfolio (Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang di-Pertua, asas-asas yang dipertimbangkan oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam bagi melantik pegawai-pegawai yang telah bersara untuk berkhidmat semula dalam berbagai jawatan Kerajaan ialah seperti berikut:

- (i) Adanya kekosongan yang banyak dalam jawatan berkenaan dan jawatan tersebut sukar diisi melalui pengambilan biasa;
- (ii) Jawatan tersebut memerlukan kelayakan dan latihan yang memakan masa yang tertentu dan oleh itu jawatan tersebut tidak dapat diisi sepenuhnya melalui pengambilan biasa misalnya jawatan Separa Perubatan seperti Pegawai Perubatan, Pembantu Hospital, Pembantu Teknik dan lain-lain.
- (iii) Pegawai bersara yang hendak dilantik semula mempunyai kelayakan dan pengalaman tertentu yang dikehendaki bagi sesuatu jawatan tersebut.

Sebahagian daripada jawatan-jawatan yang paling ramai sekali dilantik pegawai-pegawai bersara ialah Pembantu Hospital—32 orang, Pembantu Teknik—12 orang, Pegawai Kerani—10 orang, Pegawai Perubatan—9 orang dan Juru X-Ray—9 orang. Angka-angka tersebut ialah perlintakan yang diluluskan dalam tempoh 9 bulan iaitu daripada bulan Januari hingga September, 1981. Jumlah pegawai-pegawai bersara yang telah dilantik untuk berkhidmat semula dalam tempoh 9 bulan daripada Januari hingga September, 1981 ialah 165 orang.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, kita dapat komplek daripada semua rakyat bahawa pekerja dalam pentadbiran Kerajaan dikatakan efficiency kita sudah kurang 30% bolehkah Kerajaan beri jaminan apabila mengambil pekerja baru bekerja dalam Jabatan Kerajaan atau apa jabatan, bolehkah satu basis atau kriteria mengikut merit dan tidak yang lain, oleh sebab Kerajaan sendiri selalu menerangkan iaitu mahukan

efficiency dan dedikasi. Oleh itu diambil kakitangan dari siapa yang ada dedikasi dan efficiency, bukan lain-lain kriteria.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak dengar adanya komplek daripada orang ramai bahawasanya pentadbiran Kerajaan telah kurang 30% efficiencynya. Jadi kalau begitu, soalnya yang berikut tak payah dijawab.

KAMPUNG-KAMPUNG TRADISIONAL— PENYUSUNAN SEMULA

3. Tuan Kamaluddin bin Maamor minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan langkah-langkah positif yang sedang dan akan dilaksanakan oleh Kementeriannya bagi menyusun semula kampung-kampung tradisional untuk melahirkan kawasan luar bandar yang teratur dan mempunyai mutu kehidupan yang lebih baik dan selesa.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Sanusi bin Junid): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dengan tertubuhnya semula Kementrian Pembangunan Negara dan Luar Bandar berertilah langkah yang lebih positif telah diambil oleh Kerajaan untuk memberi perhatian yang lebih kepada penduduk-penduduk kampung di luar bandar. Setakat ini penglibatan menerusi Kementrian Pembangunan Negara dan Luar Bandar dalam urusan menyusun semula kampung-kampung adalah dengan mengadakan jalan-jalan luarbandar, letrik luarbandar, air luarbandar dan perusahaan-perusahaan kecil di luarbandar.

Jika maksud Ahli Yang Berhormat dengan penyusunan semula kampung-kampung adalah dalam hubungan dengan rancangan pemulihan kampung (RPK) maka usaha ini sedang diteruskan di bawah pentadbiran Bahagian Penyelarasan Pelaksanaan, Jabatan Perdana Menteri. Tafsiran yang lebih luas mengenai penyusunan semula kampung-kampung merangkumi usaha yang sedang dijalankan oleh Kementrian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah di bawah agensi FELCRA dengan adanya

kampung-kampung berbentuk in-situ seperti di Teratak Batu, Pasir Puteh, Kelantan di mana penyusunan semula kampung-kampung dikaitkan dengan pemberian tanah yang ada di keliling kampung yang sudah ada.

Pihak Bahagian Penyelarasan Pelaksanaan di Jabatan Perdana Menteri sedang menggubal satu konsep yang menyeluruh untuk dilaksanakan oleh pihak Kerajaan berasaskan contoh penyusunan semula kampung di Kampung Asam Jawa, Kedah yang didapati sangat berjaya. Di sini Kerajaan telah menambah pelaksanaan rancangan pra-sarana (infrastruktur) sosial, fizikal dan lain-lain rancangan pertanian, perindustrian dan sebagainya secara berpadu. Rancangan ini bertujuan menyusun semula kaedah operasi ekonomi dengan menggalakkan cara pertanian berkelompok dengan menggunakan tanah yang sedia dimiliki secara optimum dan mewujudkan industri kecil di sekitar kampung dan menggalakkan usaha kraftangan untuk memberi pekerjaan dan menambah pendapatan penduduk kampung yang tidak bekerja dalam bidang pertanian berkelompok.

Dengan adanya usaha memulih tanah supaya subur dan mengadakan rangkaian jalan, air dan letrik adalah diharapkan kampung-kampung ini akan menjadi lebih sempurna.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Yang Berhormat Menteri mungkin sedar bahawa rakyat tidak pernah menafikan keikhlasan Kerajaan untuk membangun kampung-kampung tradisional tetapi yang menjadi masalahnya ialah apabila sampai mengenai soal pelaksanaan. Jadi bolehkah pihak Kementrian yang berkenaan menimbangkan supaya kuasa yang lebih diberi kepada pegawai-pegawai daerah yang mana sekarang ini kuasa untuk memberi tender dan sebagainya adalah dihadkan kepada \$25,000 sahaja. Kuasa ini misalnya dinaikkan kepada \$100,000 supaya pegawai-pegawai daerah boleh melaksanakan dengan sendirinya projek-projek sehingga \$100,000 dengan tidak payah bergantung kepada JKR misalnya, dan dengan

menggunakan peruntukan projek itu sendiri bagi mengambil khidmat-khidmat pakar perunding dan sebagainya.

Tuan Sanusi bin Junid: Kajian Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar menunjukkan bahawa soal kuasa tidak menjadi faktor yang menyebabkan kelambatan projek, malah kelambatan projek boleh berlaku, kalau kuasa terlalu lebih kerana salahguna kuasa. Apa yang perlu ialah follow-up yang lebih agresif oleh semua pihak dan di dalam hal ini kerjasama Ahli Yang Berhormat dengan Kementerian dapat menjamin pelaksanaan yang lebih agresif.

Dato Dr Hee Tien Lai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri, adakah pada peringkat daerah satu badan di bawah Kementerian beliau itu yang ada co-ordination segala pembangunan di kawasan luarbandar. Saya ingin bagi satu contoh di kawasan saya yang mana pihak Kerajaan memang ada banyak projek-projek pembangunan untuk satu kawasan tetapi malangnya kawasan itu terasing oleh sebatang sungai dan oleh sebab jambatan yang ada sekarang itu sudah buruk dan sempit, segala pembangunan tidak dapat dibawa ke kawasan yang luas itu. Adakah beliau bercadang supaya satu organizing body daripada peringkat daerah supaya dapat melicinkan pembangunan di luarbandar.

Tuan Sanusi bin Junid: Saya berpendapat dengan adanya satu lagi body ataupun badan, kerja kita mungkin menjadi bertambah lambat. Saya telah melantik pegawai yang bernama Adnan Maarof di Kementerian saya untuk berhubung terus secara dengan telefon dengan semua pegawai-pegawai daerah jika ada apa-apa masalah. Jadi dengan adanya hubungan telefon dan pegawai yang tertentu yang akan menerima laporan dan membuat keputusan yang cepat, adalah diharapkan jika ada masalah di mana projek-projek terbengkalai pihak Kerajaan dapat mengetahui dengan secepat mungkin.

Tuan Lim Kit Siang: Adakah satu kajian yang baru mengenai kemiskinan yang ada diumumkan oleh Yang Berhormat Menteri sudah siap dan apakah skop kajian baru ini?

Tuan Sanusi bin Junid: Saya fikir pihak Kerajaan sudah cukup sedar mengenai kemiskinan di negara ini, kita tidak memerlukan kajian baru. Yang perlu ialah pelaksanaan dengan style yang baru.

Tuan Chan Teck Chan: Soalan tambahan. Demi kepentingan perpaduan rakyat sama ada Kementerian Pembangunan Negara dan Luarbandar sudah mengadakan satu dasar untuk memastikan ketiadaan satu kampung baru yang perkauman akan diwujudkan kecuali ianya dapat benar-benar menunjukkan komposisi kaum yang ada di Malaysia.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, konsepnya sekarang ini di dalam proses penggubalan.

Tuan Lim Cho Hock: Tadi Yang Berhormat Menteri ada berkata Kerajaan ada rancangan-rancangan untuk menyusun semula kampung-kampung di luar bandar dan lain-lain tempat. Saya hendak bertanya bolehkah Kerajaan memberi satu jaminan kepada Dewan ini yang Kerajaan benar-benar menggunakan wang itu untuk menyusun semula kampung-kampung dan tidak akan menggunakan wang itu sebagai satu alat kempen (election campaign)? Bila ada election campaign pada masa itu Yang Berhormat Menteri-menteri pergi ke sana beri wang memperbaiki jambatan, jalan-jalan, longkang dan lain-lain seperti di Pengkalan Kota by-election.

Tuan Sanusi bin Junid: Pihak Kerajaan tidaklah perlu memberi jaminan kerana sejarah membuktikan bahawa Kerajaan tidak pernah membuat perkara-perkara yang tidak betul seperti yang ditohmah oleh pihak Pembangkang. Tetapi kita tidak dapat menghalang rakyat daripada mengundi Kerajaan kerana jasa-jasa Kerajaan yang banyak kepada mereka (*Tepuk*).

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin hendak bertanya baru-baru ini Yang Berhormat Menteri telah menyentuh rancangan pemulihan kampung. Jadi, dapatkah Kerajaan memperbesarkan peruntukan itu supaya bukan sahaja satu kampung bagi satu daerah yang dapat menikmati kemudahan bagi satu-satu kaum.

Tuan Sanusi bin Junid: Kita terpaksa melaksanakan program ini secara berperingkat-peringkat dan kita juga perlu memperhatikan kesan-kesan daripada rancangan ini. Itulah sebabnya kita tidak menambah peruntukan sebagaimana yang dikehendaki oleh Ahli Yang Berhormat.

Dato' Haji Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dalam usaha Kerajaan memajukan kampung-kampung tradisional ialah memperbaiki jalan tanah merah dan dinaikkan tarafnya di taraf 'C'. Saya telah difahamkan dan diberitahu oleh pihak Kemajuan-kemajuan Negeri, tetapi tahun ini sehingga hari ini sudah bulan 10 belum ada satu kampungpun yang dapat, jadi soalan saya apakah yang menghalang perkara ini tidak berjalan?

Tuan Sanusi bin Junid: Untuk makluman Yang Berhormat, Kementerian ini pun baru sahaja ditubuhkan dan sekarang kita sedang mengkaji semua perkara yang merupakan masalah, termasuklah yang Ahli Yang Berhormat sebutkan.

JABATAN ODIT— BILANGAN PEGAWAI

4. Datuk Dr Hee Tien Lai minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) bilangan pegawai-pegawai ikhtisas dan separuh ikhtisas di Jabatan Odit;
- (b) peratus bilangan pegawai-pegawai ikhtisas dan separuh ikhtisas dibandingkan dengan jumlah kekuatan yang diluluskan;
- (c) sama ada beliau akan melaksanakan sepenuhnya Pekeliling Perbendaharaan 1979 untuk memperkenalkan sistem odit dalam kepada lebih banyak bagi agen-agen awam. Jika tidak, mengapa.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abdullah bin Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Bilangan pegawai di Jabatan Odit sekarang berjumlah 574 orang iaitu 90 pegawai-pegawai ikhtisas dan 484 pegawai-pegawai separa ikhtisas.

Jumlah jawatan yang diluluskan ialah 770 iaitu 125 ikhtisas dan 645 separa ikhtisas.

- (b) Peratus ikhtisas yang terdapat ialah 74.6% dari jumlah kekuatan pegawai-pegawai ikhtisas dan separa ikhtisas yang diluluskan.

Kerajaan memang bercadang untuk melaksanakan sepenuhnya sistem Odit dalam yang diperkenalkan melalui Pekeliling Perbendaharaan Bilangan 2/79 apabila kedudukan kakitangan mahir dalam bidang oditan mengizinkan.

AKTA PERTUBUHAN (PINDAAN) 1981— SURAT BANTAHAN

5. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) berapa banyak surat bantahan yang telah diterima oleh Kementerian sejak Akta Pertubuhan (Pindaan) 1981 diperkenalkan;
- (b) berapa banyak pertubuhan yang telah memohon pendaftaran sebagai pertubuhan politik sejak kuatkuasa Akta tersebut hinggalah ke hari ini; dan
- (c) berapa banyak pertubuhan, setakat hari ini yang telah ditakrifkan oleh Pendaftar sebagai pertubuhan politik sejak kuatkuasa Akta Pindaan itu.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik): Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan Ahli Yang Berhormat itu butir-butir berikut dikemukakan.

- (a) Sejak Akta Pertubuhan (Pindaan) 1981 diperkenalkan, Kementerian ini hanya menerima sebanyak 9 surat bantahan berhubung dengan pindaan Akta tersebut.
- (b) Jumlah pertubuhan yang telah memohon pendaftaran sebagai pertubuhan politik sejak kuatkuasa Akta tersebut hingga ke hari ini ialah 503 buah.

- (c) Jumlah pertubuhan yang ditakrifkan setakat hari ini oleh Pendaftaran Pertubuhan sebagai pertubuhan politik adalah sebanyak 503 buah yang disebutkan tadi. Di samping itu Pendaftaran Pertubuhan juga telah men-Takrifkan 20 buah parti-parti politik di negara kita sebagai Pertubuhan Politik.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Speaker, memandangkan bahawa bilangan pertubuhan yang telah memohon untuk ditakrifkan sebagai pertubuhan politik adalah 53 buah sahaja dan saya anggap sebagai satu bilangan yang begitu kecil, tidaklah ini bermakna bahawa majority pertubuhan tidak menyokong Akta itu dan hendak terus bergiat sebagai pertubuhan persahabatan dan memandangkan kepada hal ini adakah pihak Kementerian yang berkenaan bercadang untuk mengkaji semula pindaan Akta itu di bawah pimpinan yang baru.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membetulkan angka yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi; sebenarnya ialah 503 bukan 53 sebagaimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu pertubuhan-pertubuhan yang telah memohon untuk diklasifikasikan sebagai pertubuhan politik.

Saya suka menyatakan setakat ini Kerajaan tidak merancang untuk mengubah apa yang telah kita meluluskan bersama dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Lim Cho Hock: Sebulan yang lalu parti saya (DAP) mengadakan satu ceramah di Batu Gajah dan kami minta kebenaran dari Polis Batu Gajah, kemudian kita dapat kebenaran dari Polis Batu Gajah, tetapi ada beberapa syarat-syarat dan di antara syarat-syarat itu ada satu syarat yang kita tidak puas hati iaitu kami (DAP) tidak boleh berucap politik. Saya mahu tanya bagaimana satu parti politik tidak boleh bercakap atau berucap politik.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa soalan ini terkeluar daripada soalan yang asal.

Tuan Yang di-Pertua: Itu tidak terkeluar, itu memang ada kaitan, kena jawablah (*Ketawa*).

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Saya akan kaji seperti mana yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat itu.

Tuan Yang di-Pertua: Perkara ini akan disiasat sahajalah, kalau betul bagaimana pertanyaan itu, parti politik dibenarkan membuat ceramah tetapi tidak boleh bercakap politik, jadi tempat bertanya di sinilah (*Ketawa*).

Dato' Haji Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dari jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri dalam bahagian (a) tadi ada menerangkan hanya 9 surat bantahan sahaja yang diterima setakat ini. Saya percaya semuanya dari pihak Pembangkang (DAP). Jadi ingin saya mendapat penjelasan yang sebenar 9 surat ini daripada mana datangnya, daripada DAP atau dari parti Pembangkang lain?

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyebutkan iaitu yang menentang atau yang menghantar surat bantahan yang 9 itu adalah United Chinese School Committee Association of Malaysia, Dewan Perniagaan China Selangor, Persatuan Kakitangan Akademik dan Pentadbiran USM, Kumpulan Pertubuhan-pertubuhan China yang berdaftar di Selangor dan di Wilayah Persekutuan, Majlis Persatuan Pelajar-pelajar Malaysia di U.K. dan Eyre, Malaysian Trade Union Congress, Bar Council, rakyat Malaysia Wilayah Persekutuan yang ditandatangani oleh 11 orang dan Angkatan Belia Islam Malaysia (ABIM).

KGB SOVIET—KERTAS PUTIH

6. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada Kerajaan akan mengeluarkan satu Kertas Putih mengenai sejarah, luasnya tektik-tektik dan kesan percubaan pihak KGB Soviet

untuk meresap dan 'subvert' tempat-tempat atasan Kerajaan dan masyarakat Malaysia sejak penubuhan kedutaan Soviet di Kuala Lumpur.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, jawapan kepada soalan yang hampir sama telahpun dijawab di Dewan ini oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri semasa menjawab soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar pada 12-10-1978. Oleh yang demikian, saya tidak bercadang membuat apa-apa tambahan terhadap jawapan yang telah dikemukakan.

PERJANJIAN LAUT ANTARABANGSA

7. Dato' Haji Yusoff bin Malim Kuning minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah langkah yang akan diambil oleh Malaysia dan Negara-negara anggota Asean lain, sekiranya Amerika Syarikat tidak mahu menandatangani Perjanjian Laut Antarabangsa, yang membolehkan tiap-tiap negeri menguasai 250 batu pantai zon ekonomi.

Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri (Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin membuat dua penjelasan kepada soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Pertamanya had Zon Ekonomi Eksklusif yang ditentukan di dalam draf Konvensyen Undang-undang Laut ialah sejauh 200 batu dari garis asas (baseline) dari mana had perairan wilayah ditetapkan dan bukan sejauh 250 batu sepertimana yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat. Kedua, ingin saya jelaskan bahawa Konsep Zon Ekonomi Eksklusif adalah hanya satu daripada perkara-perkara penting yang terkandung di dalam draf Konvensyen tersebut. Terdapat banyak perkara-perkara lain seperti soal perairan wilayah, pelantar benua, selat untuk pelayaran antarabangsa yang kesemuanya sama penting dengan zon Ekonomi Eksklusif.

Setakat ini Kerajaan Amerika Syarikat belum lagi membuat sebarang keputusan

muktamad mengenai sama ada negara tersebut akan menandatangani Konvensyen Undang-undang Laut atau tidak. Keputusan mungkin akan diketahui di Persidangan Undang-undang Laut yang akan datang yang akan diadakan di New York pada bulan Mac tahun hadapan.

Keputusan untuk sama ada menandatangani atau tidak Konvensyen Undang-undang Laut tersebut adalah satu perkara yang terletak di bawah hak kedaulatan (sovereign right) Amerika Syarikat sendiri. Dilihat dari segi ini Malaysia sebenarnya tidak dapat berbuat apa-apa sekiranya Kerajaan Amerika Syarikat mengambil keputusan untuk tidak menandatangani Konvensyen tersebut. Walau bagaimanapun adalah menjadi harapan kita bahawa Amerika Syarikat akan mengambil keputusan untuk menandatangani Konvensyen tersebut.

Berkaitan dengan Zon Ekonomi Eksklusif, persetujuan telah dicapai mengenainya di dalam Persidangan Undang-undang Laut. Lebih daripada 100 buah negara telah membuat pengisytiharan mengenai Zon Ekonomi Eksklusif masing-masing. Malaysia telah berbuat demikian pada 25hb April 1980 dan satu undang-undang mengenai Zon Ekonomi Eksklusif akan dikemukakan di Parlimen tidak berapa lama lagi.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sedar bahawa ada kebanyakannya di atas keengganan Amerika Syarikat menandatangani Konvensyen Perjanjian Laut Antarabangsa ini kerana jika perkara ini telahpun selesai maka ini bermakna kita terpaksa mengakui juga mengenai konsep perairan Archipelagic yang mana akan memisahkan Semenanjung Malaysia dengan Sabah dan Sarawak tanpa jaminan yang tertentu dari Indonesia. Jika Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sedar, apakah tindakan pihak Kementerian Luar Negeri untuk mempercepatkan supaya kita dapat suatu persetujuan yang adil, yang bertanggungjawab untuk menyelesaikan masalah perairan Archipelagic ini di antara Indonesia dan Malaysia.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar bahawa Konvensyen Undang-undang Laut ini mempunyai potentiality dan juga kebbaikannya tetapi adalah terpulang kepada sebagaimana yang saya sebutkan tadi sovereign right ataupun hak kedaulatan negara masing-masing untuk menimbangkannya. Dari segi ini pihak kita telahpun mengikuti dengan sedekat-dekatnya perjalanan Konvensyen ini dan telahpun memutuskan untuk mengisytiharkan sebagaimana yang telahpun disebutkan dalam jawapan saya yang asal tadi.

Yang keduanya memanglah ada perkaitan langsung soal Zon Ekonomi Eksklusif ini dengan konsep Archipelago yang sekarang ini sedangpun dirundingkan dengan pihak Indonesia baru-baru ini dan banyak persetujuan telahpun kita capai mengenai dengan perairan di persekitaran kawasan Indonesia dan Malaysia.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dapatkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen menyatakan selain daripada Amerika Syarikat atau kuasa-kuasa besar yang enggan menandatangani Zon Ekonomi Eksklusif ini manakah negara kuasa-kuasa besar lain yang tidak suka atau enggan menandatangani Perjanjian ini?

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini yang saya tahu hanya Amerika Syarikat sahaja telah menyatakan keengganan tersebut.

AWAL PUASA DAN HARI RAYA

8. Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar tarikh kita menyambut Awal Puasa dan Hari Raya Puasa tidak sama dengan negara-negara jiran dan negara-negara Islam yang lain; jika sedar, adakah beliau bercadang supaya tarikh menyambut Awal Puasa dan Hari Raya Puasa perlu disamakan dengan lain negara-negara Islam.

Menteri Tak Berpottfolio (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar memang terdapat perbezaan

tentang tarikh bermulanya puasa dan menyambut Hari Raya Puasa di negara kita dengan negara-negara jiran dan negara-negara Islam yang lain.

Malaysia, sebagaimana yang Ahli Yang Berhormat sedia maklum berpegang kepada Rukyah. Ini beralasan kepada beberapa Hadis sahih dalam kitab-kitab Hadis. Ini adalah keputusan yang dibuat oleh Majlis Raja-raja dan dengan yang demikian tarikh bermula puasa adalah bergantung sama ada kelihatan atau tidaknya anak bulan Ramadan dan begitu juga dengan Hari Raya Puasa sama ada kelihatan anak bulan Syawal atau tidak. Walau bagaimanapun tempat-tempat melihat anak bulan telah dibuat cadangan untuk ditambah dan akan dirafakkan kepada Majlis Raja-raja. Insya Allah perkara ini akan dapat diatasi dengan sebaik-baiknya di masa yang akan datang.

Berhubung dengan soal persamaan tarikh menyambut awal puasa dan Hari Raya Puasa dengan negara-negara jiran di negara-negara Islam yang lain tidaklah berbangkit.

PINJAMAN DAN SUBSIDI MEMAJUKAN PROJEK

9. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Kewangan menyatakan bilangan projek atau projek-projek yang mendapat subsidi Persekutuan yakni yang diberi pinjaman oleh Kerajaan Persekutuan yang telah diarahkan supaya memberhentikan operasinya, berapakah jumlah wang yang telah dihapuskan bagi setiap projek dan apakah langkah-langkah yang diambil untuk memastikan bahawa pinjaman-pinjaman Persekutuan dan subsidi akan hanya diberi untuk projek-projek yang berfaedah.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Mak Hon Kam): Tuan Yang di-Pertua, arahan Menteri Kewangan secara khusus hanya telah dibuat untuk memberhentikan projek gula di Negeri Sembilan selepas mendapat persetujuan dari Jumaah Menteri. Bagaimanapun, setakat ini belum ada apa-apa wang pinjaman Kerajaan Persekutuan atas projek tersebut dihapuskan.

Saya ingin menegaskan di sini bahawa pinjaman dan subsidi adalah diberikan untuk memajukan projek-projek yang dianggap berfaedah kepada negara. Projek-projek itu adalah semuanya bertujuan untuk mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Tuan P. Patto: Soalan tambahan, Tuan Speaker. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri ada berkata bahawa keputusan hanya dibuat mengenai NS Gula dan keputusan itu dibuat oleh Jemaah Menteri tetapi tidak ada sebarang keputusan tentang sebarang pinjaman; kalau saya tidak silap. Ingin saya mendapat tahu apakah selepas arahan untuk menutup NS Gula itu dibuat maka pihak Kerajaan Persekutuan masih percaya bahawa pinjaman yang telah diberi kepada syarikat itu boleh dipungut balik?

Dato' Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, sebarang hapuskira wang Kerajaan hanya dapat ditentukan selepas satu proses yang lama mengikut peruntukan dalam Financial Procedure Act. Mengikut rekod saya setakat ini tidak ada lagi apa-apa wang pinjaman atas projek Gula NS dihapuskan.

RUMAH AWAM KOS RENDAH— PEMOHON

10. Tuan Wong Hoong Keat minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada beliau sedar akan adanya 72,000 orang pemohon bagi rumah-rumah berongkos rendah di Pulau Pinang, dan di bawah Rancangan Malaysia Keempat, Pulau Pinang telah diutukkan \$37.4 juta bagi kegunaan rumah-rumah berongkos rendah. Amaun ini hanya cukup membina 2,700 buah rumah-rumah berongkos rendah. Berpandukan kepada kekurangan rumah-rumah berongkos rendah, adakah grant-grant tambahan akan disediakan untuk Pulau Pinang.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Neo Yee Pan): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada mulanya Negeri Pulau Pinang telah diperuntukkan \$37.3 juta bagi program rumah awam kos rendah di dalam Rancangan Malaysia Keempat, dan sekarang

telah diberi peruntukan tambahan (forward commitment) sebanyak \$48.68 juta. Sebenarnya jumlah peruntukan bagi Negeri Pulau Pinang ialah hampir \$86 juta untuk membina lebih kurang 4,500 unit rumah kos rendah.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Alias bin Md. Ali:

Tuan Ismail bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 11.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini atas nama Yang Berhormat dari Jerai.

HOSPITAL DAERAH

11. Tuan Ismail bin Arshad (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Kesihatan menyatakan bilangan hospital daerah yang tergendala pembinaannya sejak Rancangan Malaysia Pertama, Kedua dan Ketiga dan sebab-sebabnya dan jumlah besar kerugian yang dialami oleh Kerajaan dari segi kenaikan kos akibat kegendalaan tersebut.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat tidak ada projek Hospital Daerah yang telah tergendala sejak Rancangan Malaysia Pertama hingga Rancangan Malaysia Ketiga tetapi dua buah Hospital Daerah iaitu Hospital Daerah Tambunan di Sabah dan Hospital Daerah Tanah Merah di Kelantan telah tergendala pembinaannya sejak Rancangan Malaysia Kedua dan Ketiga. Yang pertamanya iaitu pembinaan Hospital Daerah Tambunan dimulakan dalam Rancangan Malaysia Kedua dan telah tergendala kerana kemajuan dan mutu kerja pemborong pertama tidak memuaskan dan terpaksa ditamatkan. Pemborong kedua telah dilantik dan pembinaan telah diselesaikan dalam Rancangan Malaysia Ketiga. Yang lain itu Hospital Daerah Tanah Merah juga adalah projek Rancangan Malaysia Kedua, didapati pemborong pertama tidak dapat menjalankan kerja oleh sebab kurang mahir dalam kerja-kerja pembersihan tapak yang termasuk pemindahan dan pemecahan batu-batu dan batu pejal. Kontraknya telah ditamatkan dan pemborong kedua telah

dilantik. Setakat ini 75% daripada pembinaan Hospital itu telah siap. Kerajaan telah mengalami kerugian berjumlah \$638,524 akibat kegendalaan-kegendalaan tersebut oleh kerana tawaran kontrak kedua yang menelan kos yang lebih tinggi.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri mengesahkan bahawa projek Hospital Daerah Kulim telahpun diisytiharkan pembinaannya sebagai satu projek kepada Rancangan Malaysia Pertama dan telahpun dimasukkan untuk dibina dalam Rancangan Malaysia Kedua tetapi sehingga sekarang masih tidak terdapat sesuatu yang terpaksa dari segi pembinaan?

Dato' K. Pathmanaban: Ya, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Lee Lam Thye: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri beri tahu Dewan ini tentang kedudukan Hospital Daerah Kelang. Adakah ini salah satu projek yang telah disebut oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi apabila beliau menyatakan bahawa ada beberapa buah hospital daerah yang tergendala di bawah Rancangan Malaysia?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, soal asalnya adalah mengenai Hospital-hospital Daerah yang tergendala semenjak Rancangan Malaysia Pertama hingga Rancangan Malaysia Ketiga. Peruntukan untuk pembinaan Hospital Kelang dimasukkan dalam Rancangan Malaysia Kedua dan bukan dalam Rancangan Malaysia Pertama. Tetapi buat masa ini saya boleh memaklumkan kepada Dewan bahawa kontrak untuk pembinaan hospital itu telah diberi dan kerja-kerja akan mula tidak berapa lama lagi.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri telah mengesahkan bahawa Hospital Daerah Kulim itu telahpun diisytiharkan dalam Rancangan Malaysia Pertama. Saya ingin tahu bilakah hospital ini akan dimula pembinaannya?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, saya mengesahkan iaitu kerja itu akan mula, bukan bahawa kerja itu telah diisytiharkan dalam Rancangan Malaysia Pertama. Saya tidak tahu isytiharan itu dibuat pada masa Rancangan Malaysia Pertama.

Tuan P. Patto: Tuan Yang di-Pertua, Timbalan Menteri ada berkata tadi bahawa tergendalanya pembinaan beberapa hospital daerah itu adalah disebabkan pemborong-pemborong (contractors). Saya ingin mendapat tahu sama ada benar atau tidak bahawa sebahagian besar daripada kelambatan untuk memulakan projek iaitu sebelum pembinaan itu mula jangka masa yang diambil begitu panjang itu adalah disebabkan oleh JKR sendiri yang tidak mempunyai keupayaan untuk merancang dan membuat pelan-pelan hospital dan sebagainya dan adakah itu yang menyebabkan kelambatan daripada masa satu-satu projek itu secara dasar dirumus dan projek itu mula secara fizikal?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, sesuatu projek hospital itu bukanlah satu yang senang dibina atau senang dirangka dan adalah benar bahawa kerja-kerja berkaitan dengan design sebuah hospital itu yang amat kompleks memakan masa yang banyak dan keupayaan yang tinggi dan pada masa ini Kementerian saya sedang meningkatkan keupayaan pegawai-pegawai bukan sahaja dari aspek engineering tetapi juga dari segi health planning dalam perkara-perkara seperti ini.

Dato' Dr Hee Tien Lai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, adakah Yang Berhormat sedar bahawa projek Hospital Daerah Batu Pahat walaupun projek itu telah diisytiharkan pada masa Rancangan Malaysia Kedua tetapi pada hari ini walaupun perisytiharan selalu dibuat projek permulaan belum nampak. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah beliau sedar pada permulaan pengisytiharan itu sampai hari ini sudah lebih daripada 10 tahun dan kalau tidak silap saya, penduduk-penduduk daerah Batu Pahat telah bertambah tidak kurang daripada 25% dan saya bimbang bila Hospital Daerah Batu

Pahat disiap membina nanti mungkin katil-katil masih tidak mencukupi dan kemudahan asas pun tidak sesuai untuk masa yang akan datang. Oleh kerana itu bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri mengkaji semula pelan untuk Hospital Daerah Batu Pahat supaya kita tidak menghadapi masalah pada masa yang akan datang?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa keadaan di Hospital Daerah Batu Pahat adalah amat mendesak dan Kementerian saya telah memberi keutamaan untuk mempercepatkan projek itu.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyoalkan tergendalaan permulaan Hospital Telok Anson juga. Saya ingin bertanya sama ada Yang Berhormat Menteri sedar bahawa hospital baru bagi Teluk Anson telah dirancang selama 16 tahun dan belum pun mula kerjanya?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar Hospital Daerah Teluk Anson sudah lama dirancang. Saya boleh memberi jaminan kepada Yang Berhormat Wakil Rakyat kawasan Teluk Anson itu bahawa kerja untuk memulakan pembinaan itu tidak akan dilambatkan lagi. Masalah berkaitan tapak sudah dapat diselesaikan baru-baru ini dan saya harap akan dapat dimulakan projek itu.

Tuan P. Patto: Tuan Speaker, tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri ada bersetuju bahawa memanglah kelambatan untuk pembinaan dari permulaannya satu-satu projek dari segi dasar sehingga implimentasinya kerana kelambatan reka bentuk hospital itu. Saya ingin mendapat tahu sama ada selepas selama 24 tahun pihak Kementerian melibatkan diri dalam pembinaan hospital tidakkah pihak Kementerian sudah ada satu idea tentang reka bentuk satu-satu hospital daerah? Umpamanya hospital besar seperti Seremban dan Ipoh adalah hampir sama dan reka bentuk pun yang sama. Sama ada satu reka bentuk sudahpun dibuat dan kalau sudah dibuat berapa lamakah dianggar oleh pihak Kementerian untuk menghabiskan satu-satu hospital daerah jika reka bentuk yang ada sekiranya ada digunakan?

Kedua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi tahu dalam keadaan sekarang berapa lamakah satu hospital daerah dan satu hospital besar akan mengambil masa untuk bermula dari segi dasar dan selesai pembinaan untuk penggunaan?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu memang tidak sedar bahawa Kementerian Kesihatan telah menyiapkan beberapa ratus projek bukan boleh dituduh di sini bahawa Kementerian Kesihatan tidak berjaya untuk melaksanakan satu projek pun. Ada beberapa projek yang tergendala oleh sebab-sebab yang tertentu, tetapi kejayaan Kementerian Kesihatan dalam pembinaan bukan sahaja hospital-hospital daerah tetapi beratus-ratus kelinik di seluruh negara adalah satu kenyataan yang memang mesti diterima oleh Ahli Yang Berhormat itu. Dan adalah senang untuk menyatakan bahawa satu reka bentuk boleh distandardisekan dan diduplicatekan sahaja di lain-lain tempat tetapi mutu dan apa yang diharapkan daripada hospital-hospital dari suatu masa ke satu masa mungkin bertukar dan kemajuan ini mestilah diserapkan dalam design dan kerumitan yang dihadapi dalam beberapa design seperti Ipoh yang disoal sejak beberapa hari dahulu di Dewan ini juga cuba diatasi dalam reka bentuk yang kemudian. Inilah kemajuan dan kita harap dapat dijalankan dalam kemajuan ini secepat mungkin yang boleh. Saya tidak dapat memberi jaminan bahawa satu bangunan dapat disiapkan dalam beberapa bulan atau beberapa tahun tetapi kita akan cuba seboleh-bolehnya.

Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Soalan tambahan. Kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Kesihatan, sebahagian daripada Hospital Daerah Tapah telah dibina dengan baik pada beberapa tahun dahulu tetapi adakah Timbalan Menteri sedar dan tahu bahawa ada rumah-rumah atendan yang begitu sempit, tidak ada bilik, dapur kecil, tandas berkongsi dan tempat bilik air berkongsi—jenis rumah zaman penjajahan dahulu. Jadi kalau sedar, adakah rancangan hendak membina rumah-rumah atendan seperti yang saya katakan tadi.

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, saya berkehendakkan notis.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Umar bin Haji Ismail.

Tuan Abdul Shukur bin Haji Siraj: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 12.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang.

SEMINAR PERUNDANGAN ISLAM

12. Tuan Abdul Shukur bin Haji Siraj (di bawah S. O. 24 (2)) minta Menteri Pelajaran menyatakan hasil seminar mengenai Perundangan Islam yang diadakan di Universiti Kebangsaan Malaysia baru-baru ini.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin): Tuan Yang di-Pertua, seminar Perundangan Islam itu adalah anjuran Jabatan Syariah Fakulti Pengajian Islam, Universiti Kebangsaan Malaysia. Seminar ini berjaya menjadi suatu kegiatan ilmiah yang sangat berfaedah termasuk kepada semua institusi-institusi pengajian tinggi terutama Universiti Kebangsaan Malaysia sendiri. Seminar ini juga telah menghasilkan beberapa resolusi-resolusi dan suatu jawatankuasa telah ditubuhkan oleh Seminar untuk menimbang dan menapis resolusi-resolusi tersebut dan seterusnya menyampaikan resolusi-resolusi itu kepada pihak-pihak yang berkenaan untuk pertimbangan.

Tuan Chan Teck Chan: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan, apakah isi kandungan resolusi-resolusi yang telah diluluskan dalam seminar itu?

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, saya ada membawa resolusi-resolusi itu begitu banyak di sini, kalau saya hendak membaca, mungkin memakan masa setengah jam.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak payahlah itu.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin untuk menyampaikan resolusi-resolusi itu selepas daripada ini kepada Ahli Yang Berhormat yang berkenaan itu.

Tuan Yang di-Pertua: Itu bolehlah.

LAPORAN KETUA ODIT NEGARA 1977

13. Tuan Karpal Singh minta Perdana Menteri menyatakan adakah beliau bersetuju bahawa Laporan Ketua Odit Negara 1977 itu diterbitkan terlalu lewat; adakah Kerajaan bercadang mengambil langkah-langkah untuk menjamin Laporan-laporan Ketua Odit Negara itu disediakan dengan segera supaya langkah-langkah yang perlu boleh diambil untuk mengawasi dan menghapuskan cara-cara yang buruk, ikhtilaf-ikhtilaf dan kesalahan-kesalahan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abdullah bin Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, Laporan Ketua Odit Negara bagi tahun 1977 telah dibentangkan di Dewan Rakyat pada 10hb. Jun, 1981. Ini tidaklah sangat terlewat jika dibandingkan dengan laporan tahun-tahun yang terdahulu. Walau bagaimanapun langkah-langkah sesuai sedang diambil untuk mempercepatkan penyampaian Laporan Odit dengan menyediakan lebih dahulu Laporan Tahunan atas Kira-kira Kerajaan Persekutuan sebaik sahaja sempurna pemeriksaan Odit atas Penyata Kewangan Tahunan yang disampaikan oleh Kementerian Kewangan.

Laporan Odit tambahan mengenai perkara-perkara urusan wang awam yang menghendaki pemeriksaan yang lebih rapi atas aktiviti Jabatan dan memakan masa yang lebih lama untuk menyiapkannya akan disampaikan berasingan kemudian sebaik sahaja laporan itu dicetak. Dengan cara ini Laporan Odit mengenai Penyata Kewangan Kerajaan akan dapat disampaikan kepada Dewan Rakyat lebih segera daripada dahulu. Kerajaan juga akan memberikan segala keperluan dan tambahan kakitangan kepada Ketua Odit Negara sepertimana yang

dikehendaki supaya tugas-tugas dapat berjalan dengan lancar mengikut Akta Odit. Masalah-masalah pentadbiran yang dihadapi oleh Pejabat Ketua Odit Negara akan diselenggarakan segera dengan ejensi-ejensi yang berkenaan.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh memberitahu Dewan ini sama ada Laporan Ketua Odit Negara untuk tahun 1978 sudah siap dan bila laporan itu untuk Kira-kira Persekutuan boleh dibentangkan dalam Dewan ini; dan kedua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu sama ada Kerajaan boleh memberi semua kemudahan-kemudahan supaya laporan-laporan Public Accounts Committee atas laporan-laporan Ketua Odit Negara boleh dicetak dan siap dibentangkan dalam Dewan ini dengan secepat mungkin kerana sekarang kalau tidak silap kita tunggu laporan PAC 1975 dan 1976.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan bahagian pertama, kalau sudah ada maklumatnya, bolehlah jawab. Sila.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Yang pertama itu tidak ada, Tuan Yang di-Pertua. Mengenai yang kedua, segala langkah akan diambil untuk mempercepatkan penyampaian laporan itu.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 14 hingga 16 adalah diberi di bawah ini).

LAWATAN TIMBALAN MENTERI LUAR SOVIET KE MALAYSIA

14. Tuan Ismail bin Said minta Menteri Luar Negeri menyatakan perkara-perkara yang dibincang semasa lawatan Timbalan Menteri Luar Soviet ke Malaysia pada awal tahun ini dan apakah reaksi Soviet terhadap pengusiran dua orang pegawai Soviet kerana menjadi agen KGB baru-baru ini.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin: Perbincangan di antara Tuan Nikolai Firiubin, Timbalan Menteri Luar Soviet, dengan pihak kita pada masa lawatan beliau ke Malaysia pada April tahun ini

merangkumi bidang perhubungan dua-hala terutamanya dalam soal perdagangan dan kerjasama ekonomi termasuk isu-isu serantau dan antarabangsa yang mempunyai kepentingan bersama. Bagi isu-isu serantau dan antarabangsa, kita telah menekankan soal kepentingan di dalam mencari satu penyelesaian politik ke atas masalah Kampuchea dan telah mendesak Soviet Union supaya memainkan peranan yang lebih konstruktif lagi.

Dalam soal penyingkiran terhadap anggota KGB, saya ingin memaklumkan kepada Yang Berhormat bahawa peraturan antarabangsa telahpun dipatuhi dan pihak Soviet Union telah menerimanya sebagai satu fakta yang sebenarnya. Untuk maklumat Yang Berhormat sebenarnya, anggota KGB yang disingkirkan adalah tiga bukan dua.

CARUMAN SOCSO OLEH PEKERJA-PEKERJA

15. Puan Yong Fatimah binti Mohd Razali minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa ada firma-firma swasta yang tidak mengedarkan potongan wang gaji bulanan untuk EPF (KWSP) dan SOCSO dari pekerja-pekerja kepada Pejabat EPF (KWSP). Jika sedar apakah tindakan Kerajaan terhadap pengarah-pengarah firma swasta yang bersikap demikian.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato' Richard Ho Ung Hun): Izinkan saya menyatakan bahawa perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak berapa tepat. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, caruman kepada SOCSO daripada potongan gaji pekerja-pekerja adalah dikutip oleh SOCSO sendiri dan bukannya oleh pihak EPF. Walau bagaimanapun, Kementerian ini tidak sedar adanya firma-firma swasta yang dikehendaki mencarum kepada SOCSO tetapi tidak berbuat demikian. Perbuatan ini adalah satu kesalahan di bawah Seksyen 94 Akta Keselamatan Sosial Pekerja, 1969 yang mana tuan-tuan punya firma itu boleh didakwa. Jika Ahli Yang Berhormat dapat memberi nama-nama firma swasta itu, saya akan mengarahkan pegawai-pegawai SOCSO

untuk menyiasat dengan tujuan membawa mereka ke pengadilan.

PENSYARAH NEGARA KOMANWEL

16. Tuan Ting Chek Ming minta Menteri Pelajaran menyatakan berapa ramaiakah pensyarah-pensyarah dari Negeri-negeri Komanwel dan Amerika Syarikat yang mengajar di Universiti Kebangsaan dan Kolej MARA di seluruh Malaysia dan nyatakan sama ada pelajarannya dibuat dalam Bahasa Malaysia, jika tidak:

- (i) adakah ianya bersesuaian dengan polisi pelajaran;
- (ii) adakah Kementerian beliau bercadang untuk menambahkan masa pelajaran yang ada sekarang ini untuk bahasa Inggeris di sekolah-sekolah rendah dan menengah supaya meningkatkan lagi mutu bahasa tersebut ke atas penuntut-penuntutnya seraya menguasai bahasa Inggeris.

Menteri Pelajaran (Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud): Buat masa ini terdapat 7 orang pensyarah dari Negara-negara Komanwel dan 5 orang pensyarah dari Amerika Syarikat yang mengajar di Universiti Kebangsaan. Kebanyakan pensyarah-pensyarah berkenaan mengajar di Fakulti Perubatan dan di Fakulti Sains dan pelajarannya dibuat dalam Bahasa Inggeris. Dalam pada itu, usaha-usaha lanjut telah dibuat untuk melatih pensyarah-pensyarah berkenaan berkebolehan mengajar dalam Bahasa Malaysia.

Di Institut Teknologi MARA pula, terdapat 27 orang pensyarah kontrak dari negara-negara Komanwel dan Amerika Syarikat.

Juga, terdapat 4 orang guru sukarelawan Australia dan seorang guru kontrak Amerika Syarikat mengajar di Maktab Rendah Sains MARA di seluruh negara. Kelima-lima orang guru berkenaan mengajar bahasa Inggeris sahaja. Adalah dimaklumkan bahawa pengambilan guru-guru ini bertujuan untuk mengatasi kekurangan guru bahasa Inggeris. Dengan itu, pengambilan guru di atas adalah

bersesuaian dengan polisi Kerajaan untuk memastikan bahawa matapelajaran bahasa Inggeris diberi perhatian yang sewajarnya di pusat pengajian tersebut.

Mengenai soalan kedua dari Ahli Yang Berhormat, Kementerian Pelajaran tidak bercadang untuk menambahkan lagi peruntukan masa bagi matapelajaran bahasa Inggeris kerana pertambahan masa belum pasti akan meningkatkan lagi taraf penguasaan murid dalam matapelajaran ini. Sebaliknya peningkatan taraf penguasaan murid adalah bergantung kepada banyak faktor lain seperti bahan-bahan pembelajaran, bahan sokongan, kaedah pengajaran dan keseringan penggunaan bahasa itu oleh pelajar-pelajar sendiri. Peruntukan masa yang ditetapkan sekarang adalah difikir mencukupi bagi mencapai matlamat program bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua dan bagi memenuhi keperluan negara pada masa ini.

Menteri Wilayah Persekutuan (Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon

Tuan Yang di-Pertua: Sabar dulu! Ini usul hendak mendahulukan

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Hendak mendahulukan yang No. 1 pergi ke 2.

Tuan Yang di-Pertua: Itu sahaja? Boleh.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 26 (d) Dewan ini mendahulukan perkara 2 kepada perkara 1.

Tuan Yang di-Pertua: Yang itu saya tidak boleh benarkan Perkara 2 dengan 3. Perkara 1 masih dalam perbahasan. Saya difahamkan di antara 2 dengan 3 itu, 3 didahului, maknanya Rang Undang-undang DR 22/81.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Ini kertas tambahan, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Sabar, saya jelaskan. Dewan ini masih menimbang usul atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan yang belum selesai. Selepas selesai

ini, barulah boleh. Ini saya tidak boleh benarkanlah. Sebab tidak boleh dikemukakan sekarang, bagi makluman Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa selesai perkara 1 dalam Aturan Urusan Mesyuarat dan Dewan akan diminta menimbangkan perkara 3 iaitu perkara Rang Undang-undang Bil. DR 22/81. Benar begitu?

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Ya.

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang boleh kemukakan usul itu—tidak apa. Tetapi lepas usul ini, balik kepada usul atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan. Usul itu boleh kemukakan sekarang.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang Ibu Kota Persekutuan (Pindaan) itu didahulukan daripada Rang Undang-undang Perancangan Wilayah Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua: Mana ada Rang Undang-undang Wilayah Persekutuan? Tidak ada. Usul sebagaimana yang ditulis itu iaitu mengikut Aturan Urusan Mesyuarat 26 (d) iaitu Rang Undang-undang Bil. 22/81 didahulukan terlebih dahulu daripada DR 21/81. Itu sahaja. Sekarang cuba kemukakan. Speaker tidak boleh mengemukakan.

USUL

ATURAN URUSAN MESYUARAT

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 26 (1) (d) iaitu Rang Undang-undang Bilangan DR. 22/81 didahulukan daripada Rang Undang-undang DR. 21/81.

Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 26 (1) (d) iaitu Rang Undang-undang Bilangan DR. 22/81 didahulukan daripada Rang Undang-undang DR. 21/81.

USUL

AKTA ACARA KEWANGAN 1957

Kumpulanwang Pendahuluan untuk negeri

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah:

Bahawa Dewan ini mengikut Seksyen-kecil (4) (a) Seksyen 10 di dalam Akta Acara Kewangan, Tahun 1957, Dewan ini mengambil ketetapan bahawa Jadual Kedua kepada Akta tersebut dipinda dengan menambah butiran baru seperti berikut:

Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri. (15hb Oktober, 1981).

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang saya jemput Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka menyambung ucapannya iaitu berkenaan dengan usul atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan. Jemput.

3.33 ptg.

Tuan Chan Teck Chan (Kota Melaka): Tuan Speaker, saya yakin bahawa rakyat Malaysia khasnya pengundi-pengundi saya di Kota Melaka tentulah akan menyokong sepenuhnya bahawa usul yang dibentangkan semalam untuk mewujudkan satu Tabung Pusingan Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri dengan tujuan sepertimana diuraikan semalam.

Tuan Speaker, semalam saya juga menyatakan bahawa sejumlah wang yang berjumlah \$50 juta sebagai tabung pusingan ini nampaknya adalah tidak mencukupi kerana memandangkan beberapa masalah yang dihadapi oleh beberapa negeri dan nanti saya akan memberikan satu contohnya iaitu negeri Melaka.

Tuan Speaker, di sini saya mencadangkan bahawa jika sekiranya Kementerian Kewangan boleh mempertimbangkan cadangan saya iaitu wang sejumlah \$50 juta ini bolehlah dinaikkan sehingga \$100 juta sebagai permulaan untuk melaksanakan Tabung Pusingan Kumpulanwang Pelabuhan Untuk Negeri sepertimana yang dicadangkan di bawah Seksyen 10 di bawah Akta yang berkenaan.

Tuan Speaker, tujuan saya untuk mencadangkan perkara ini kerana memandangkan kerumitan dan masalah khasnya yang dihadapi oleh negeri Melaka sebagai sebuah negeri yang kecil dan terkebelakang dari segala aspek pembangunan sosio-ekonomi. Jika sekiranya kita boleh menghalusi Rancangan Malaysia Keempat tentu kita akan dapati bahawa bagaimana seriusnya masalah penduduknya. Umpamanya pada tahun 1980 Keluaran Dalam Negeri Kasar negeri Melaka ialah \$708 sahaja dan kadar jumlah purata KDNK hanya 7.4% sahaja. Dan KDNK per capita bagi negeri Melaka untuk tahun 1980 hanya berjumlah \$1,469 sahaja.

Tuan Speaker, ini hanya merupakan satu gambaran yang singkat tentang bagaimanakah keadaan pertumbuhan ekonomi negeri Melaka dalam konteks KDNK iaitu Keluaran Dalam Negeri Kasar negeri Melaka untuk tahun lepas. Jika sekiranya kita mendalami sedikit lagi kajian yang ada termaktub dalam Rancangan Malaysia Keempat, kita boleh dapati bahawa negeri Melaka sebagai negeri yang miskin ini umpamanya kadar kemiskinan negeri Melaka boleh disaksi dan dibuktikan dalam angka-angka seperti berikut:

Umpamanya pada tahun yang lepas di negeri Melaka adalah mempunyai sebanyak 86,000 isi rumah yang ada di negeri Melaka. Di antaranya ialah 25,000 isi rumah adalah terdiri daripada isi rumah yang miskin. Ertinya melebihi 29% isi rumah di negeri Melaka hidup di bawah garisan kemiskinan (poverty line).

Tuan Speaker, ini sudah menunjukkan bagaimana perlunya Kumpulanwang Pusingan ditambahkan untuk tiap-tiap negeri khasnya negeri Melaka sebagai negeri yang

tertakluk di bawah satu garisan yang dinamakan sebagai negeri yang berpendapatan pertengahan. Saya tidak bersetuju bahawa negeri Melaka digolongkan dalam satu golongan yang berpendapatan pertengahan. Kerana dari segi KDNK dan dari segi bilangan industri dan juga keadaan kemiskinan yang ada di dalam negeri Melaka hari ini, sebenarnya negeri Melaka lebih sesuai diletakkan di bawah berpendapatan rendah seperti Kedah, Perlis, Trengganu dan Kelantan. Saya tidak tahu bagaimana negeri Melaka boleh diletakkan di bawah golongan yang berpendapatan pertengahan di mana mungkin Melaka boleh menikmati lebih banyak peruntukan tetapi dari segi quality kehidupan yang sebenarnya adalah sangat jauh daripada apa yang ditunjukkan dalam angka-angka sepertimana ditunjukkan dalam Rancangan Malaysia Keempat.

Tuan Speaker, di sini saya perlu menarik perhatian Dewan yang mulia ini bahawa kadar pertumbuhan perindustrian di negeri Melaka adalah sangat-sangat tidak memuaskan dan sangat lambat. Umpamanya pada tahun 1971 hingga 1980 sepanjang 9 tahun ini di negeri Melaka hanya diluluskan bilangan industri untuk dimulakan produksinya hanya berjumlah 179 bilangannya jika dibandingkan dengan negeri Johor yang berjumlah 630, Perak 385, Pulau Pinang 562 dan Selangor yang berjumlah melebihi 1,131 industri yang ada dimasukkan di dalam negeri-negeri masing-masing. Nampaknya negeri Melaka sudah ketinggalan dari aliran pembangunan sosio-ekonomi negara kita. Saya tidak menyalahkan Kerajaan Pusat, mungkin ini adalah kecuai tanggungjawab Kerajaan Pusat untuk diberikan segala bantuan dan priority kepada negeri Melaka supaya masalah-masalah yang rumit dan pokok tidak dapat diatasi dalam tempoh Rancangan Malaysia Kedua, Ketiga dan Keempat.

Di sini ada beberapa masalah yang pokok yang perlu saya menarik perhatian Dewan yang mulia ini khasnya Kementerian Kewangan tentang beberapa masalah yang perlu diberikan priority untuk diatasi. Pertama iaitu mengenai pelabuhan. Sungguhpun Melaka ada mempunyai 2 pelabuhan iaitu Pelabuhan Negeri Melaka dan Pelabuhan Tanjong Keling tetapi

dua-dua infrastruktur dan kemudahan peraturan yang ada di negeri Melaka ini sangat-sangat tidak memuaskan. Masalah bertambah rumit bila Kerajaan Pusat tidak memberikan bantuan untuk menolong membolehkan lebih banyak kapal-kapal berlabuh di Melaka sehingga masalah pengangguran di kalangan kaum pekerja, keadaan perkembangan perniagaan dan perdagangan secara tradisional ini juga terjejas. Saya harap Kerajaan Pusat khasnya Kementerian Pengangkutan bolehlah memberikan keutamaan (priority) untuk memaju dan mempermodenkan pelabuhan negeri Melaka. Mungkin ini boleh dilaksanakan melalui Tabung Pusingan Kumpulanwang yang baharu-baharu ini diwujudkan. Nanti saya akan memberitahu sebab musababnya apa sebabnya saya mencadangkan beberapa Emergency Development Fund perlu diberikan kepada Melaka.

Masalah yang kedua ialah kemudahan lapanganterbang yang ada di Batu Berendam, Negeri Melaka. Nampaknya lapanganterbang ini sangat buruk keadaannya sebagai satu lapanganterbang yang sudah tertinggal daripada perhatian Kerajaan Pusat jika dibandingkan dengan lapanganterbang yang ada di Sibul, di Kuching dan di Kulai. Jika sekiranya kadar pembangunan sosio ekonomi di Negeri Melaka perlu dipercepat dan dipertingkatkan maka saya mencadangkan supaya Kerajaan Pusat boleh mengeluarkan satu peruntukan khas untuk memperlengkapkan lapanganterbang yang ada di Batu Berendam, Negeri Melaka ini dan juga perkhidmatan dari Singapura ke Melaka ini bolehlah disambung semula, sejak tahun 1977 ianya telah diberhentikan. Jangan hanya ditinjau dari segi untung-ruginya perniagaan MAS, yang lebih mustahak ialah bagaimana Kerajaan Pusat boleh melalui perkhidmatan MAS Singapura-Melaka ini untuk memperansangkan perusahaan-perusahaan, seperti perusahaan pelancungan, perindustrian dan perdagangan yang begitu beratnya bergantung kepada perkhidmatan MAS sebagai infrastruktur yang paling pokok yang begitu diperlukan oleh negeri Melaka.

Saya adalah merayu bagi pihak rakyat Negeri Melaka dan Kerajaan Negeri Melaka

supaya Kerajaan Pusat boleh mengutamakan perkhidmatan MAS di Negeri Melaka dan infrastruktur lapangan terbang di Batu Berendam ini dinaikkan peringkatnya sebagai lapanganterbang yang ada di Kuching dan Sibul atau di Kulai.

Tuan Yang di-Pertua: Di Kulai tak ada lapanganterbang.

Tuan Chan Teck Chan: Dekat Johor Bahru yang baru-baru ini dibuka.

Tuan Yang di-Pertua: Di Senai!

Tuan Chan Teck Chan: Ya, Senai. Saya minta maaf oleh kesilapan yang saya buat.

Aspek yang ketiga ialah mengenai Kerajaan Tempatan yang ada di Kota Melaka, iaitu MPMT dengan panggilan singkatnya, kerana Kerajaan Pusat tidak dapat memberikan satu peruntukan yang begitu diperlukan oleh Kerajaan Negeri Melaka dan juga khasnya MPMT sehingga beberapa projek yang begitu mustahak tidak dapat dilaksanakan, dijayakan, umpamanya MPMT sekarang memerlukan sekurang-kurangnya \$5 juta untuk memperbaiki semua jalan-jalan, lorong-lorong, jalanraya yang ada di dalam Perbandaran Kota Melaka walaupun Kerajaan Negeri Melaka sudah merayu melalui beberapa channel tetapi segala permintaan dan rayuan Negeri Melaka ini ditolak.

Saya tidak tahu, apakah sebabnya Negeri Melaka selalu mengalami berbagai kerumitan dari segi pembangunan dan dari segi peruntukan perbelanjaan. Jika sekiranya Kerajaan Pusat tidak mengambil berat atas pembangunan sosio ekonomi yang ada di Negeri Melaka hari ini mungkin ini akan menjejaskan keseimbangan pembangunan kewilayahan yang ada dirancang oleh Kerajaan kita. Saya harap Kerajaan Pusat, khasnya Kementerian Kewangan boleh mempertimbang rayuan dan permintaan saya bagi pihak Kerajaan Negeri Melaka dan bagi pihak pengundi-pengundi saya di Kota Melaka untuk mengeluarkan satu Emergency Development Fund berjumlah sekurang-kurangnya \$10 juta, bukan sahaja untuk memperbaiki semua jalan-jalan, sistem railway yang ada di Kota Melaka termasuk

pusat-pusat hawker, jejambat (fly over) dan lain-lain yang boleh dibina dan dilaksanakan dalam tempoh setahun dua ini; jika tidak, sungutan, rayuan, komplek dari rakyat Melaka kian meningkat. Masalah ini perlu diatasi.

Sebagai Wakil Rakyat dari Kota Melaka dan dari Negeri Melaka, saya adalah bertanggungjawab untuk menyampaikan permintaan dan aspirasi dari anak Negeri Melaka kepada Kerajaan Pusat dan Dewan yang mulia ini.

Tuan Speaker, masalah keempat mungkin boleh diatasi juga melalui Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri ini yang akan diwujudkan nanti akan diluluskan, iaitu perkhidmatan keretapi di Melaka perlulah dipulihkan. Sejak penjajahan Jepun perkhidmatan keretapi di Melaka sudah dihapuskan kerana satu usaha pembinaaan sudah dijalankan dan dilakukan. Saya harap di Kota Melaka bolehlah diadakan satu perkhidmatan keretapi baru sepertimana yang ada dinikmati oleh lain-lain negeri dalam Semenanjung Malaysia. Saya harap ini sangat mustahak untuk mengatasi masalah pengangkutan yang dihadapi oleh Negeri Melaka, khasnya dalam Kota Melaka di kawasan saya. Saya adalah merayu Kementerian Pengangkutan boleh mengambil berat permintaan dan rayuan saya selama dekat 3 tahun lebih yang ada di Dewan yang mulia ini untuk memperjuangkan permuliharaan perkhidmatan keretapi di Kota Melaka.

Tuan Speaker, satu point yang sangat mustahak iaitu mengenai perusahaan penapisan minyak yang akan dijalankan oleh PETRONAS di Negeri Melaka. Nampaknya walaupun ada satu projek sudah diwujudkan dan akan dijalankan di Negeri Melaka tetapi kerja-kerja pembinaan kilang penapisan minyak ini dan kerja-kerja untuk mengadakan infrastruktur di Negeri Melaka ini sangat lambat. Saya sangat khuatir kerana pergolakan politik baru-baru ini mungkin projek ini akan dilambatkan. Saya harap Kerajaan Pusat boleh memberikan segala priority untuk mempercepatkan kerja-kerja pembinaan projek penapisan minyak Petronas supaya masalah pengangguran, masalah projek dan supplementary industry

yang ada di sekeliling kawasan Terendak Camp di Sungai Udang ini bolehlah dijalankan dengan secara licinnya.

Akhirnya ialah satu masalah yang juga boleh dianggap sangat serius, mungkin boleh diatasi dan diselesaikan melalui adanya Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri yang akan diwujudkan nanti, iaitu masalah kekurangan perumahan di Kota Melaka. Tuan Speaker, memang saya bersetuju bahawa lebih kurang ada 500 unit rumah akan diadakan di Kota Melaka dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat, hanya 500 sahaja. Saya fikir masalah kekurangan perumahan di Kota Melaka ini sangat serius, umpamanya di Jalan Tun Tan Cheng Lok kita boleh nampak satu unit rumah boleh dihuni melebihi dekat 150 orang, ini sudah menunjukkan bagaimana seriusnya masalah kemiskinan di Kota Melaka. Di sini saya adalah merayu Kementerian Perumahan dan Kementerian Kewangan boleh bekerjasama untuk mewujudkan satu projek yang berjumlah 5,000 unit rumah kos rendah atau rumah pangsa di Kota Melaka yang terdiri daripada berbagai kaum yang ada di Kota Melaka, umpamanya Kampung Moden, Tengker, Semabok dan lain-lainnya, semua ini juga adalah terdiri daripada saudara Melayu kita dan juga dari kaum keturunan Cina.

Saya harap rayuan dan permintaan saya bagi kelima-lima masalah yang saya bangkitkan tadi boleh diberikan satu pertimbangan yang serius dan satu keutamaan boleh diberikan untuk menolong rakyat Negeri Melaka membebaskan diri daripada segala gangguan yang berpunca daripada kekurangan peruntukan pembangunan sosio ekonomi yang selama ini dialami oleh Negeri Melaka. Saya harap Negeri Melaka jangan lagi dijadikan sebagai anak yatim dari pembangunan sosio ekonomi negara kita.

Saya di sini adalah merayu sekali lagi kepada Kementerian Kewangan boleh memberikan sekurang-kurangnya \$10 juta untuk MPMT, iaitu sebuah Kerajaan Tempatan yang begitu memerlukan wang ini untuk melaksanakan beberapa projek yang saya sebutkan tadi sungguhpun Kerajaan Negeri Melaka sudah gagal beberapa kali

untuk merayu meminta wang ini demi kebajikan dan kepentingan pembangunan rakyat dan negara kita. Saya harap strategi pembangunan kewilayahan yang diadakan oleh Kerajaan Pusat ini boleh diperseimbangkan dengan negeri-negeri seperti di Kelantan, Trengganu dan Johor. Sekianlah sahaja.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Petaling.

4.00 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Petaling): Tuan Yang di-Pertua, semalam Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan ada mencadangkan satu usul yang bertujuan menubuhkan sebuah Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri di bawah Seksyen 10 (4) Akta Acara Kewangan 1957 supaya dapat bantu negeri-negeri yang menghadapi kesulitan kewangan.

Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan berkenaan telah berkata bahawa dengan meningkatnya tempoh pembangunan negara maka Kerajaan berpendapat Kumpulanwang seumpama itu dapat memainkan peranan yang lebih penting dengan menegaskan bahawa bantuan kewangan untuk negeri-negeri dari Kerajaan Pusat adalah sangat penting supaya dapat menyegerakan pembangunan negeri-negeri.

Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan sebenarnya mencuba untuk memberi satu gambaran seolah-olah perbahasan ini, mengenai Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri adalah satu perbahasan yang akan menentukan sama ada seseorang itu menyokong pembangunan atau sebaliknya menentang pembangunan. Dari segi ini secara kebetulan Ahli-ahli Parlimen telah balas (respond) satu demi satu dengan meminta peruntukan yang lebih besar dari \$50 juta yang diberitahu oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan sebagai peruntukan awal bagi Kumpulanwang Pendahuluan Negeri kerana sekiranya perbahasan ke atas Kumpulanwang Pendahuluan Negeri adalah berdasarkan kepada sama ada seseorang itu adalah menyokong pembangunan atau anti pembangunan pasti perbahasan ini akan

mengakhiri dengan adanya berbagai-bagai cadangan tentang sama ada Kumpulanwang tersebut harus mempunyai \$50 juta, \$100 juta atau \$1 ribu juta. Tetapi pada hemat saya ini bukanlah cara dengan mana perbahasan ke atas Kumpulanwang Pendahuluan Negeri patut diadakan. Tiada apa-apa argument tentang sokongan negara dan rakyat untuk pembangunan supaya dapat membawa Malaysia ke tahap taraf kehidupan sosio-ekonomi yang lebih tinggi. Perbahasan ke atas Kumpulanwang Pendahuluan Negeri bukanlah satu perbahasan di antara mereka yang pro-pembangunan atau anti pembangunan tetapi ialah sama ada rationale sama ada patut mengadakan satu Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri sebagai satu cara untuk menggalakkan pembangunan negeri-negeri dan saya meminta Dewan yang mulia ini menumpukan perhatian atas perkara ini supaya jangan pula saya nanti disalahkan dan diputarbelitkan. Apa yang saya akan kata ialah kononnya saya menentang kemajuan pembangunan di negara kita dan di negeri-negeri kita.

Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan tidak langsung memberi apa-apa sebab yang meyakinkan kenapa terdapat keperluan untuk menubuhkan sebuah Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri. Apabila beliau mengemukakan usul ini beliau hanya telah berkata bahawa Kumpulanwang tersebut akan membantu negeri-negeri yang menghadapi kesempitan kewangan serta juga ia adalah penting untuk memastikan terdapat kemajuan dalam pembangunan negeri-negeri.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Adalah jelas dari nama Kumpulanwang tersebut yang disifatkan sebagai satu kumpulanwang pusingan dengan \$50 juta yang diberikan kepadanya sebagai peruntukan asal bahawa bukanlah menjadi tugas Kumpulanwang tersebut untuk memutuskan sama ada sesebuah negeri harus diberi wang yang lebih untuk pembangunan kerana soal itu akan diputuskan dengan proses kewangan dan Belanjawan.

Memandangkan terdapat rancangan-rancangan pembangunan lima tahun tetapi

Kumpulanwang tersebut adalah semata-mata untuk menolong atau bailed out Kerajaan-kerajaan Negeri yang menghadapi kesempitan kewangan. Dengan lain-lain perkataan ia hanya merupakan satu jenis bantuan kewangan sementara sahaja, satu emergency relief.

Pada masa ini sudahpun terdapat peruntukan-peruntukan Perlembagaan untuk menghadapi keadaan luar jangkaan seumpama itu untuk membolehkan Kerajaan Pusat menolong atau bailed out Kerajaan-kerajaan Negeri yang berada dalam keadaan kesulitan dengan memberikan mereka pendahuluan wang. Perkara 109 (6) Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan penubuhan sebuah Kumpulanwang Reserve Negeri (State Reserve Fund) dari mana Kerajaan Pusat selepas berunding dengan Majlis Kewangan Negara boleh memberi pemberian kepada negeri-negeri bagi tujuan pembangunan atau untuk menambahkan hasil for the purposes of development or, generally, to supplement its revenue. Pemberian dari Kumpulanwang Reserve Negeri tidak tertakluk kepada apa-apa peraturan dan pemberian-pemberian telahpun diberi dari masa ke semasa atau at irregular intervals bagi tujuan membantu negeri-negeri yang tidak dapat mengimbangi (balance) Belanjawannya bukan kerana kesalahan mereka.

Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan telah berkata semalam bahawa Kumpulanwang Reserve Negeri bukanlah merupakan cara yang sesuai untuk membantu negeri-negeri yang menghadapi kesempitan kewangan tetapi beliau gagal memberi apa-apa sebab mengapa Kumpulanwang tersebut tidak sesuai.

Penubuhan Kumpulanwang Pendahuluan Negeri di bawah Akta Acara Kewangan 1957 akan sebenarnya menjadi Perkara 109 (6) Perlembagaan Persekutuan Kumpulanwang Reserve Negeri dan peranan Majlis Kewangan Negara dalam memutuskan pembayaran pemberian-pemberian luar jangkaan kepada negeri-negeri yang berada dalam keadaan rumit (redundant). Oleh yang demikian sebab-sebab yang munasabah hendaklah diberi kepada Dewan yang mulia ini dan bukan dengan hanya membuat satu

kenyataan, satu bold statement bahawa tidak sesuai dan tidak memberi apa-apa sebab yang munasabah yang Kumpulanwang Reserve Negeri tidak beroperasi dengan memuaskan bagi tujuan yang diperuntukkan dalam Perlembagaan.

Penubuhan Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri untuk menolong negeri-negeri yang menghadapi kesulitan kewangan sedangkan sudah terdapat peruntukan-peruntukan Perlembagaan yang cukup untuk membolehkan Kerajaan Pusat bailed out negeri-negeri yang menghadapi kerumitan kewangan pasti menghendaki satu penerangan yang lebih mendalam dan memuaskan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan. Saya mempunyai reservation tentang Kumpulanwang Pendahuluan Negeri. Kalau tidak ada satu penerangan yang memuaskan hati mengenai kenapa State Reserve Fund sekarang tidak mencukupi untuk menghadapi masalah ini. Ini disebabkan kerana penubuhan Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri sejak wujudnya adalah bertentangan dengan semangat dan nada pimpinan politik baru Mahathir-Musa yang mana pimpinan baru ini menegaskan satu pentadbiran BCL (Bersih, Cekap dan Licin) terutama sekali berkaitan dengan accountability perbelanjaan wang awam. Adalah menjadi pengetahuan awam bahawa terdapat pembaziran, salah pengurusan, pemborosan, ketidakcekapan dan amalan-amalan curang kewangan di peringkat Kerajaan Negeri baikpun berkaitan dengan perbelanjaan pengurusan ataupun pembangunan.

Sementara parti saya menyokong penuh Kerajaan Pusat memberi pemberian kewangan maksima kepada negeri-negeri untuk memastikan terdapat pembangunan yang pesat dan yang maksima, namun parti DAP tidak dapat menyokong Kerajaan Pusat dalam usahanya untuk buang good money after bad money kerana pembuangan good money after bad money itu akhirnya akan sia-sia sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, laporan di mana Kerajaan Negeri menghadapi kesulitan kewangan oleh kerana pembaziran, pemborosan dan amalan curang dan lain-lain dan menghadapi masalah kesempitan

kewangan, saya rasa Kerajaan Negeri patutlah put their house in order first sebelum Kerajaan Pusat campurtangan untuk bail out mereka.

Laporan Ketua Odit Negara atas beberapa Kerajaan Negeri mengenai kewangan mereka menunjukkan satu katalog yang sangat memeranjatkan mengenai satu series tidak bertanggungjawab dalam kewangan yang kita tengok dan dapat satu gambaran di mana Kerajaan-kerajaan Negeri ada membazirkan wang rakyat berjuta ringgit tanpa accountability, tanpa kecekapan dan tanpa memenuhi tujuan wang tersebut telah dibelanjakan.

Negeri Johor adalah satu contoh yang sangat baik di mana oleh kerana pengurusan yang silap daripada segi kewangan, Kerajaan Johor daripada Laporan Ketua Odit Negara baru-baru ini untuk tahun 1978 ada menghadapi satu deficit \$23 juta dan deficit terkumpul akhir tahun 1978 ialah \$65 juta dan financial mismanagement di Negeri Johor sampai ke satu peringkat di mana cek-cek sejumlah \$24 juta ada disediakan yang patut dibayar untuk tahun 1978 telah disediakan di bulan Januari, 1979 dan pada bulan Januari tahun 1979 cek-cek yang disediakan itu termasuk tunggakan \$24 juta, semuanya berjumlah \$31 juta tetapi wang tunai di tangan yang ada hanya setakat \$8 juta. Dan oleh sebab itu, Kerajaan Negeri tidak dapat hantar cek-cek itu kepada pembayar-pembayar dan apabila cek-cek itu luput, cek-cek yang baru dikeluarkan, dan semacam ulasan Ketua Odit Negara bahawa amalan ini melanggar semua prinsip perakaunan dan budget.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya amalan yang curang semacam ini dan mismanagement semacam ini boleh mengakibatkan Kerajaan Negeri ini mengambil tindakan yang boleh disifatkan sebagai anti-development oleh kerana tidak cukup wang maka dia mahu cari kesempatan untuk dapat wang bagi Kerajaan Negeri. Mungkin inilah sebab itu apa yang berlaku dalam Negeri Johor baru-baru ini di mana 1,500 petani di Kuala Kabong menghadapi tindakan yang sangat kejam di mana kawasan tanah seluas 20,000 ekar yang mereka telah bertanam selama 20 tahun. Apabila masa

sudah sampai untuk mendapat hasil titik-peluh mereka, tiba-tiba pada 16hb Mac tahun ini Kerajaan Negeri sudah mengambil tindakan untuk menghalau mereka, cordon off kawasan itu. Mereka yang telah 20 tahun dalam kawasan itu dengan mengeluarkan modal dan titik-peluh di sana tidak mendapat peluang untuk mendapat hasil daripada tanaman getah dan kelapa sawit, Kerajaan Negeri sendiri masuk untuk mendapat hasil itu yang boleh jadi sebenarnya hasil titik peluh 1,500 keluarga petani di sana. Ini tindakan yang begitu unconscionable. Adakah Kerajaan Negeri begitu desperate mahu tambah coffer Perbendaharaan Negeri dengan tindakan semacam itu? Dan di sini saya harap bahawa Menteri Besar Johor boleh ambil tindakan untuk selesaikan perkara ini dengan saksama dan berperi kemanusiaan.

Tuan Yang di-Pertua, semalam Ahli Yang Berhormat yang pertama berucap iaitu dari Matang ada menyeru supaya lebih banyak wang pembangunan diberi kepada negerinya Perak oleh kerana Perak perlukan pembangunan yang lebih pesat. Saya memang sokong dengan sepenuh seruan Ahli dari Matang bahawa bukan sahaja di Perak tetapi juga di lain-lain negeri lebih banyak wang pembangunan dicurahkan supaya boleh dapat pembangunan yang lebih pesat. Tetapi masalahnya saya rasa bukanlah sama ada boleh dapat lebih banyak wang pembangunan untuk setiap negeri, tetapi masalahnya ialah sama ada boleh dapat wang pembangunan untuk setiap negeri bukan di bawah Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri. Itu yang pertama. Yang kedua, masalahnya bukan sama ada setiap negeri patut dapat lebih peruntukan untuk pembangunan tetapi sama ada mereka berhak dapat relief daripada Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri oleh kerana daripada Laporan Ketua Odit Negara tahun demi tahun untuk negeri-negeri, kita mendapat satu common thing, satu sungutan yang sama bahawa di semua negeri ada under-capacity untuk menggunakan dan untuk membelanjakan wang-wang pembangunan yang sudah diperuntukkan. Dan masalahnya sekarang ialah bukan sama ada negeri-negeri patut diberi lebih banyak wang pembangunan tetapi ialah bagaimanakah kita boleh

mempastikan bahawa setiap negeri boleh seratus-peratus menggunakan wang pembangunan yang diberikan di mana kapisiti pelaksanaan (implementation capacity) sekurang-kurangnya lebih tinggi. Kalau tidak, sudah ada wang tak gunakanpun tidak berguna Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, mengikut Laporan Ketua Odit Negara untuk negeri Perak untuk tahun 1978 yang baru dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini, Laporan untuk Negeri Perak, perenggan 36 kita dapati angka-angka yang menunjukkan masalah ini di mana untuk tahun 1976 Peruntukan Asal ialah \$52.53 juta, Peruntukan Akhir ialah \$52.70 juta tetapi Perbelanjaan Sebenar ialah \$22.41 juta sahaja. Untuk tahun 1977 pula peruntukan asal \$50.76 juta, peruntukan akhir \$56.48 juta, tetapi belanja yang sebenar \$24.47 juta. Untuk tahun 1978 peruntukan asal \$62.55 juta, peruntukan akhir \$64.39 juta dan perbelanjaan sebenarnya \$29.92 juta.

Tuan Yang di-Pertua, ini menunjukkan bahawa implementation capacity untuk menggunakan wang pembangunan ialah baru 43% pada tahun 1976, 63% untuk tahun 1977 dan 46% untuk tahun 1978.

Mengikut Laporan Ketua Odit Negara ada 9 pecahan kepala di mana peruntukan yang diluluskan berjumlah \$3.7 juta di mana tiada perbelanjaan dikenakan. Itulah masalahnya, Tuan Yang di-Pertua, dan ini menunjukkan capacity perlaksanaan atau implementation capacity negeri Perak tidak berubah pun di peringkat yang kita dapati dalam Laporan Ketua Odit Negara lebih kurang 46%, kalau lebih pun mungkin 50%, dan inilah yang menunjukkan bahawa masalah bukan cukup atau tidak cukup wang pembangunan. Tetapi bagaimana boleh untuk lebih berkesan untuk menggunakan wang pembangunan yang sedia ada. Apa yang sangat malangnya ialah masalah ini bukan isolated dan untuk negeri Perak sahaja sebenarnya untuk semua negeri pun serupa ini. Sebagai contoh untuk Pulau Pinang daripada angka-angka yang terbaru yang kita boleh dapat untuk tahun 1978 daripada Laporan Ketua Odit Negara, peruntukan asal sebanyak \$44.74 juta. Peruntukan yang akhir \$53.14 juta, tetapi perbelanjaan yang sebenar \$24.70 juta ialah percentage 46%.

Untuk negeri Kedah pada tahun 1977 peruntukan yang asal sebanyak \$62.27 juta, peruntukan akhir \$75.57 juta, perbelanjaan yang sebenar \$43.68 juta, peratus belanja 58% lebih tinggi nampaknya daripada Perak dan Pulau Pinang.

Bagi negeri Trengganu untuk tahun 1978 peruntukan yang asal \$102 juta, peruntukan akhir \$106.26 juta. Belanjawan sebenar \$32.93 juta, peratus belanja 31%.

Untuk Selangor tahun 1977 peruntukan asal \$157.90 juta, peruntukan terakhir \$162.33 juta dan belanja yang sebenar \$81.63 juta, peratus belanja ialah 50%.

Untuk Pahang tahun 1978 peruntukan yang asal \$60.73 juta, peruntukan yang akhir \$63.31 juta, belanja yang sebenar \$24.48 juta atau 38%.

Untuk negeri Sarawak peruntukan yang terakhir \$227.6 juta, belanja yang sebenar ialah \$81.62 juta, peratus belanja ialah 40%.

Untuk negeri Johor peruntukan yang asal ialah \$46.5 juta, peruntukan yang terakhir \$60.49 juta. Peruntukan belanja yang sebenar \$30.20 juta dan peratus belanja 50%.

Negeri Melaka yang terdekat sekali di mana belanja yang sebenar ialah \$6.97 juta, peratus belanjawan ialah 27%.

Dari semua angka-angka ini, Tuan Yang di-Pertua, sangat jelas bahawa masalahnya bukanlah kekurangan wang pembangunan, tetapi ketiadaan capacity perlaksanaan untuk pembangunan dan dengan satu peruntukan sebanyak \$50 juta untuk kumpulan wang pendahuluan ini boleh kita lihat bahawa tujuan Kerajaan ialah kalau ada berlaku kes-kes kewangan, darurat untuk sesebuah negeri mungkin memberikan beberapa juta ringgit sahaja dan bukan semacam ada wakil-wakil yang percaya mungkin ini satu sumber untuk dapat pembangunan meminta \$100 juta atau \$200 juta, oleh kerana sebenarnya di setiap negeri ada berpuluh-puluh juta ringgit; di negeri Selangor atau negeri Sarawak yang dekat \$100 juta underspent untuk tujuan pembangunan. Sebenarnya masalah ini adalah menjadi ulasan setiap Laporan Ketua Odit Negara.

Dalam Laporan Ketua Odit Negara untuk negeri Melaka pada tahun 1977, Ketua Odit Negara ada mengatakan di sini saya quote:

"Pada pendapat saya oleh kerana anggaran bagi sesuatu rancangan merupakan satu alat yang penting bagi kawalan perbelanjaan ianya hendaklah disusun sebagai tepat yang boleh dan mengambil pertimbangan kepada punca-punca kewangan serta keupayaan melaksanakan projek-projek itu dalam tahun berkenaan."

Bagi negeri Johor bagi tahun 1978, Ketua Odit Negara ada berkata walaupun semenjak beberapa tahun yang lalu Kerajaan Negeri telah menyediakan peruntukan yang banyak untuk projek-projek pembangunan, tetapi kebanyakan projek-projek berkenaan tidak dapat dilaksanakan. Nampaknya ini adalah disebabkan Kerajaan Negeri tidak mempunyai keupayaan yang seimbang sama ada di segi kewangan ataupun kakitangan teknikal.

Laporan Ketua Odit Negara untuk negeri Pulau Pinang 1978, beliau ada membuat komen, anggaran tahunan merupakan satu alat yang penting untuk mengawasi pelaksanaan dari perbelanjaan pegawai-pegawai pengawal yang berkenaan patut merancang dan menyusun anggaran mereka dengan lebih tepat berpanduan kepada punca kewangan yang ada dan keupayaan melaksanakan projek-projek itu dalam tahun berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, nampaknya ulasan-ulasan Ketua Odit Negara ini semua tidak dihiraukan dan saya rasa kalau kumpulanwang pendahuluan negeri ini ditubuhkan, barulah negeri-negeri yang ada mengikuti, menerima ulasan-ulasan Ketua Odit Negara, patutlah dilayani oleh Kerajaan Persekutuan untuk memberi geran-geran daripada kumpulanwang pendahuluan negeri-negeri.

Tuan Yang di-Pertua, kita boleh tengok ketidakupayaan negeri-negeri untuk melaksanakan projek-projek pembangunan dalam banyak bidang. Satu contoh yang sangat baik ialah apa yang telah didedahkan di dalam Laporan Ketua Odit Negara dalam laporannya atas negeri Trengganu untuk

tahun 1978 di mana di perenggan 9 kita dapati bahawa sungguhpun Kerajaan Persekutuan ada memberi pemberian penyelenggaraan jalan sebanyak \$3.7 juta kepada Negeri Trengganu untuk tahun 1978 berasaskan kepada 604.21 batu jalan yang diselenggarakan oleh Jabatan Kerjaraya tetapi apa yang dibelanjakan baru \$2.2 juta, diberi \$3.7 juta untuk maintenance jalan, tetapi hanya \$2.2 juta digunakan. Saya rasa ini satu contoh lagi di mana peratus penggunaan ialah baru sampai 59% sahaja dan lagi satu bidang di mana ketidakupayaan pelaksanaan projek-projek pembangunan untuk peringkat negeri ialah dalam bidang pembekalan air.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai contohnya untuk Negeri Johor sungguhpun untuk tahun 1978 ada peruntukan terakhir bagi projek-projek bekalan air ialah sebanyak \$21.38 juta tetapi apa yang sebenarnya dibelanjakan ialah \$5.95 juta. Ini baru 28% perbelanjaan dan akhirnya ada berlaku masalah-masalah tidak cukup bekalan air semacam "the thirsty town of Muar" yang baru-baru ini ada menjadi tajuk dalam suratkhbar di mana di Muar lebih daripada 300,000 orang untuk 10 tahun menghadapi masalah-masalah pembekalan air oleh kerana planning yang begitu terperanjat, oleh kerana bureaucratic bungling, oleh kerana mismanagement, walaupun semenjak tahun 1973 ada satu projek raksaksa yang bernilai \$27 juta sudah masuk dalam Rancangan Malaysia Kedua dan ini akan dibiayai bersama oleh Negeri Johor dan ADB (Asian Development Bank). Wang tidak ada tetapi sampai sekarang sudah dekat 10 tahun projek "jammed" oleh kerana bad planning, oleh kerana bureaucratic inefficiency, oleh kerana tidak ada capacity pelaksanaan bukan oleh kerana tidak ada wang. Dan sekarang kita dalam Rancangan Malaysia Keempat saya tidak tahulah sama ada ini plan hendak masuk dalam Rancangan Malaysia Kelima dan ini saya rasa sangat atrocious tetapi lagi ini bukan sahaja dalam Johor, lain-lain negeri pun semacam ini. Dalam Perak di tahun 1978 untuk pembekalan air ialah ada peruntukan terakhir \$18.15 juta, apa yang sebenarnya dibelanjakan ialah \$5.74 juta; peratus perbelanjaan ialah 32%. Untuk Pahang—tahun 1978 peruntukan terakhir \$29.74 juta; apa yang sebenarnya dibelanjakan ialah \$11.94—40%

sahaja. Untuk Negeri Trengganu tahun 1978 peruntukan terakhir \$11.27 juta; apa yang sebenarnya dibelanjakan \$1.66 juta—baru sampai 15% sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, lagi satu area yang sangat shocking ialah di mana kes kita lihat incompetent pembangunan di peringkat negeri ialah perumahan awam kos rendah. Sebagai contoh kita dapati dalam Laporan Ketua Odit Negara bahawa untuk Negeri Johor setakat 31hb Mac, 1980 sebanyak \$94 juta diperuntukkan kepada Kerajaan Negeri Johor untuk Rancangan Malaysia Ketiga dan mengikut Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan pinjaman sebanyak \$84 juta telah diluluskan dan daripada jumlah ini sebanyak \$36 juta telah dikeluarkan. Daripada jumlah ini sebanyak \$24 juta telah dipinjamkan semula kepada Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri Johor setakat 31hb Mac, 1980 bagi membiayai projek-projek rumah murah yang dijalankan oleh Perbadanan itu.

Sehingga kini tempoh dalam Rancangan Malaysia Ketiga hampir tamat tetapi setakat 31hb Mac, 1980 rumah-rumah yang telah siap hanya sebanyak 2,832 unit sahaja berbanding dengan bilangan yang diluluskan dibina sebanyak 9,059 unit. Tuan Yang di-Pertua, saya rasa shortfall capacity pelaksanaan ini ialah masalah yang besar dan tidak akan diatasi dengan penubuhan satu Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri.

Lagi satu area yang sangat dahsyat ialah Perbadanan Kemajuan Negeri Johor di mana nampaknya ada berlaku pembaziran wang pembangunan secara besar-besaran dan sesiapa yang membaca Laporan Ketua Odit Negara, setiap laporan kita boleh dapat satu perasaan bahawa adalah beberapa SEDC projek merupakan satu 'bottomless pit' di mana wang sahaja dicurahkan dalam tetapi dengan cepat sudah hilang dengan kerugian terkumpul makin lama kian bertambah. Tetapi apa yang sangat shocking ialah sungguhpun ada 'bottomless pit' ada beberapa projek-projek SEDC tetapi sungguhpun wang rakyat hilang, rugi tetapi ada individu-individu khasnya individu-individu yang sangat rapat dengan parti-parti komponen termasuk UMNO—putra mereka boleh memperkayakan diri sendiri disamping SEDC-SEDC masuk satu 'bottomless pit' rugi besar-besaran. Ada individu-in-

dividu boleh mendapat kekayaan besar-besaran dan satu contoh yang baik mengenai 'bottomless pit' ini ialah apa yang didedahkan dalam Laporan Ketua Odit Negara untuk negeri Pahang, Syarikat Perdagangan Pahang Sdn. Berhad yang telah ditubuhkan pada 24hb September 1973 untuk perniagaan membekalkan barang-barang binaan. Kerajaan Negeri Pahang ada melaburkan sebanyak \$750,000 dalam syarikat ini; sekarang kerugian pada akhir tahun 1977 sebanyak \$1.1 juta dan tanggungan syarikat pun sudah naik ke takat \$1/2 juta. Sungguhpun begitu dengan merosotnya lagi kewangan syarikat kemungkinan besar jumlah pelaburan Kerajaan Negeri akan hilang memandangkan harga pemberian saham \$1 satu tidak mengikut nilai buku, dalam tahun 1978 syarikat itu lagi meminta pelaburan tambahan \$250,000 untuk satu syarikat yang begitu hopeless. Saya tidak fahamlah. Semua wang itu kepada Perbadanan Kemajuan Negeri-negeri akhirnya adalah daripada wang Kerajaan Pusat oleh kerana semua wang ialah berpunca daripada Kerajaan Pusat melalui Kerajaan Negeri sebagai satu pinjaman kepada PKEN. Saya rasa mungkinlah ini satu penyelewengan yang besar dan tentulah dalam perkara yang saya ada sebut Kerajaan Negeri Pahang, rakyat Pahang, rakyat Malaysia akan rugi tetapi saya tidak ada syak pun bahawa ada individu akan dapat keuntungan. Tetapi saya rasa inilah sangat tidak patut khasnya apabila kita masuk satu era baru di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang mahu menolong satu Kerajaan, satu pentadbiran yang "B. C. L." —Bersih, Cekap dan Licin. Saya rasa patutlah semua kewangan-kewangan Kerajaan dibetulkan, dikemaskinikan supaya rakyat boleh menikmati faedah daripada perbelanjaan pembangunan.

Saya rasa dengan satu Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri ia tidak patut menjadi satu refuge di mana satu negeri atau Kerajaan-kerajaan Negeri menghadapi kesempitan kewangan oleh kerana kecuaiannya mereka boleh lari daripada Kumpulanwang Pendahuluan Untuk negeri untuk mendapat satu reinfusion. Oleh kerana inilah saya rasa tidak selaras dengan kepentingan orang ramai. Saya cakap di sini bahawa sebelum mana-mana Kerajaan Negeri boleh dapat pemberian daripada Kumpulanwang

Pendahuluan Untuk Negeri bahawa mereka patut boleh memenuhi tiga kriteria.

Yang pertama bahawa negeri tersebut ada overhaul sistem kewangan (budgetary) dan pengurusan mereka untuk conform kepada komen-komen dalam laporan-laporan Ketua Odit Negara.

Kedua, bahawa setiap negeri boleh sepe-nuhnya mengguna dan menunjukkan perlak-sanaan keupayaan pelaksanaan (implemen-tation capacities) sekurang-kurangnya boleh sampai 80% daripada apa yang dianggarkan, apa yang diperuntukkan dan apa yang seben-arnya dibelanjakan. Kalau tidak kita masih lagi ada underspent sama ada ada wang atau tidak, itu lain hal. Ada underspent tidak perlu lagi untuk cari pemberian atau bantuan daripada kumpulanwang Pendahuluan Negeri.

Ketiga, bahawa satu pemberhentian (stop) dikenakan terhadap semua pembaziran, se-mua pemborosan, semua ketidakcekapan atau amalan-amalan curang dalam semua program-program, projek-projek pemba-ngunan di setiap negeri khususnya di dalam pro-jek-projek di bawah PKEN. Kalau ketiga kri-teria ini dipenuhi baru negeri-negeri itu men-dapat pemberian daripada State Advance Fund, kalau tidak tiada satu peraturan untuk monitor, untuk mengawal perbelanjaan pem-bangunan dengan ketat dengan baik. Saya ra-sa ini sangat mustahak dan saya harap tidak siapa akan bangun mengatakan saya menen-tang pembangunan tetapi oleh kerana di sini bukan masalah di sama ada mahu lebih wang untuk pembangunan atau mahu kurang wang tetapi apa yang kita boleh maximise, apa yang kita ada supaya tidak berlaku emergen-cy sebenarnya. Saya percaya kalau ada state yang perlu untuk mendapat pemberian dari-pada State Advances Fund, ini menunjukkan satu kegagalan. Ini untuk emergency sahaja, something unforeseen, something unexpected bukan untuk foreseeable bad planning. Saya rasa ini tidak akan menjadi satu refuge untuk Kerajaan Negeri untuk boleh terus sewenang-wenangnyanya membazirkan wang rakyat.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Balik Pulau.

4.44 ptg.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh (Balik Pulau): Saya juga bangun untuk menyokong cadangan yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan semalam untuk meminda Akta Acara Kewangan 1957 dengan menambahkan iaitu mewujudkan satu Tabung Pusingan Kumpulanwang Pendahuluan untuk Negeri-negeri.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan cadangan Kumpulanwang ini yang telah dikemukakan dan dengan ini membuktikan bahawa pihak Kerajaan Pusat khasnya Kementerian Kewangan sedar tentang kesulitan-kesulitan yang sering dihadapi oleh pihak Kerajaan-kerajaan Negeri. Walaupun rakan saya tadi Ketua Pembangkang Yang Berhormat dari Petaling meragui penubuhan tabung ini berdasarkan peruntukan dalam Perlembagaan tetapi beliau telah menjelaskan jika diberi penjelasan yang lebih lengkap beliau sedia menyokongnya. Saya ucapkan terima kasih kepada ingatan baik dari Ketua Pembangkang itu.

Tuan Yang di-Pertua, masalah kewangan ini bukan sahaja dihadapi oleh negeri-negeri tertentu sahaja bahkan semua negeri menghadapi masalah yang sama. Salah satu kesulitan kewangan yang dihadapi oleh negeri-negeri ialah kos menyiapkan satu projek melebihi peruntukan asal. Misalnya kos membina sebatang jalan yang peruntukan asalnya kita katakan \$850,000 tetapi bila jalan itu siap kosnya telah meningkat \$1 juta. Kes serupa ini bukan sahaja berlaku kepada satu projek sahaja tetapi kepada banyak projek-projek Kerajaan yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, sebab-sebab berlaku perbelanjaan sebenar lebih dari peruntukan asal itu ialah kebanyakan masa yang diambil untuk menyiapkan satu-satu projek itu kadang-kadang begitu lama memakan masa lebih dari 3 atau 4 tahun, ada kalanya hingga 5, 6 tahun. Dalam masa yang begitu lama tentulah kos atau bahan-bahan yang diperlukan untuk projek-projek tersebut telah naik beberapa kali. Dalam hubungan ini saya suka menarik perhatian Kerajaan Pusat khasnya Kementerian Kewangan mengenai pembinaan sebatang jalan di kawasan saya

sendiri iaitu jalan Permatang Damar Laut ke Batu Maung. Walaupun jalan ini bukan Jalanraya Persekutuan tetapi telah dipersetujui di antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri bahawa jalan ini pembinaannya hendaklah dibiayai oleh Kerajaan Pusat. Elok rasanya jika saya terangkan serba ringkas later belakang pembinaan jalan ini jika dengan izin Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, semasa Kerajaan Pusat hendak membesarkan lapangan terbang Pulau Pinang dahulu iaitu pada tahun 1974/75 keputusan telah dibuat untuk menutup langsung satu jalan iaitu jalan yang menghubungkan Bandaraya George Town dengan Batu Maung. Jalan ini terletak di hujung landasan utara dan sebagai gantinya Kerajaan Pusat bersetuju membiayai pembesaran jalan Permatang Damar Laut ke Batu Maung. Pada tahun 1977 Kerajaan Persekutuan telah memperuntukkan wang sebanyak \$60,000 untuk membina jalan yang saya sebutkan tadi. Jalan ini dijangka siap pada penghujung tahun ini iaitu lebih kurang 4 tahun kemudian dengan belanja \$780,000. Perbezaannya ialah \$180,000 atau 30% lebih daripada peruntukan asal. Dalam hal ini saya harap pihak Kerajaan Pusat khasnya Kementerian Kewangan akan menambah atau menampung perbezaan perbelanjaan tersebut iaitu sebanyak \$180,000.

Tuan Yang di-Pertua, kes yang kedua, kekurangan perbelanjaan Kerajaan Negeri Pulau Pinang ialah mengenai perbekalan air luar bandar. Dalam Rancangan Malaysia Ketiga negeri Pulau Pinang telah membuat rancangan untuk membekalkan 167 projek bekalan air luar bandar yang bernilai \$2.3 juta. Kerajaan Pusat hanya memberi perbelanjaan sebanyak \$1.5 juta sahaja. Bakinya sebanyak \$800,000 lagi terpaksa dibiayai oleh Kerajaan Negeri sendiri. Begitu juga dalam Rancangan Malaysia Keempat projek perbekalan air luar bandar bagi negeri Pulau Pinang ada 166 projek yang bernilai \$2.7 juta dan pihak Kerajaan Negeri sudahpun dimaklumkan oleh Kerajaan Pusat bahawa Kerajaan Negeri hanya akan menerima 2/3 sahaja dari perbelanjaan tersebut iaitu sebanyak lebih kurang \$1,900,000.

Dalam hubungan ini saya harap pihak Kerajaan Pusat akan mengkaji semula peruntukan perbelanjaan bekalan air ke luar bandar ini. Saya mendapat faham bahawa peruntukan di lain negeri di bawah projek bekalan air luar bandar ini diberi 100% grant tetapi kepada negeri Pulau Pinang hanya diberi 60% hingga 65% sahaja.

Satu lagi mengenai perancangan menambah bekalan air dan membina tempat-tempat simpanan atau penapisan atau takungan air yang baru. Ada tiga projek bekalan air untuk menambah punca bekalan air di Pulau Pinang yang berjumlah \$73 juta iaitu rancangan di Bukit Dambar, Sungai Dua dan di Mengkuang. Pihak Kerajaan Pusat hanya bersetuju daripada \$73 juta belanjanya itu hanya mengeluarkan \$34 juta sahaja, tidak sampai pun 50% daripada jumlah kos perbelanjaannya dan ansuran pertama yang patut diberi oleh Kerajaan Pusat sebanyak \$10 juta sehingga hari ini, sehingga saat saya bercakap ini tidak lagi diterima oleh Kerajaan Negeri walaupun permohonan telah dihantar kepada Kerajaan Pusat pada bulan Januari, tahun ini iaitu tahun 1981.

Tuan Yang di-Pertua, jika wang-wang yang dimaksudkan itu tidak sampai kepada pihak yang berkuasa negeri, maka pada pandangan saya kos projek ini akan mengadakan lagi apabila bahan-bahan untuk membina projek ini semakin hari semakin naik.

Tuan Yang di-Pertua, bagi Negeri Pulau Pinang, pada tahun 1981 Perbelanjaan Mengurus tahun ini ialah berjumlah \$76 juta. Ini tidak termasuk lagi kalau dicampur atau kalau dikira gaji daripada Ahli-ahli Dewan, elaun dan sebagainya; perbelanjaan \$76 juta ini bagi gaji pegawai dan kakitangan Kerajaan sahaja dan hasil yang didapati oleh Kerajaan Negeri hanya \$12 juta sahaja pada tahun 1980. Ada tiga punca pihak Kerajaan Negeri boleh mendapat hasil iaitu yang pertama daripada cukai tanah, yang kedua daripada hiburan dan yang ketiga daripada lain-lain punca. Jadi tujuan saya membangkitkan perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, untuk memberitahu pihak Dewan bahawa punca pendapatan pihak Kerajaan

Negeri sangat terhad dan sangat kecil kalau dibandingkan dengan Perbelanjaan Mengurus sahaja belum lagi termasuk Perbelanjaan Pembangunan. Jadi, pada setiap tahun kebanyakan negeri, kecuali satu dua negeri sahaja, lain-lain negeri kebanyakannya menghadapi kekurangan wang untuk dibelanjakan dalam Perbelanjaan Mengurus dan perbelanjaan Pembangunan. Oleh yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya sangat-sangat bersetuju dengan pandangan rakan-rakan saya daripada Matang dan Kota Melaka yang mengharapkan bahawa wang peruntukan \$50 juta ini adalah sebagai pendahuluan sahaja dan kemungkinan pihak Kerajaan Pusat akan mengkaji dan menambah peruntukan. Pendahuluan kepada Kerajaan Negeri ini dari satu masa ke satu masa untuk memenuhi keperluan pembangunan di banyak kawasan di negeri-negeri. Dengan itu, saya sekali lagi menyokong cadangan ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Teluk Anson.

4.55 ptg.

Tuan Au How Cheong (Teluk Anson): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong dengan sepenuhnya usul yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri kelmarin.

Memang benar setengah-setengah Kerajaan Negeri memerlukan bantuan dengan segera dari semasa ke semasa dan dengan peruntukan baru ini ia akan membolehkan Kerajaan Pusat mengeluarkan bantuan kewangan itu dengan cepatnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menarik perhatian Kerajaan iaitu terdapat satu peringkat Kerajaan lain iaitu Kerajaan Tempatan yang amat memerlukan bantuan juga. Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan-kerajaan Tempatan itu menghadapi kesulitan kewangan yang lebih teruk lagi. Punca hasil mereka adalah terhad dan kuasa pinjamannya tidak dapat dijalankan dengan secara langsung. Beban yang mereka pikul itu telah menjadi lebih berat lagi selepas Kerajaan Pusat memperkenalkan tanggaji baru yang

Kerajaan-kerajaan Tempatan telah dipaksa melaksanakannya sungguhpun mereka tidak mampu berbuat demikian.

Oleh itu, saya ingin bertanya sama ada pendahuluan-pendahuluan yang diberikan kepada Kerajaan-kerajaan Negeri itu diberi dengan syarat-syarat tertentu atau tujuan-tujuan tertentu. Saya ingin mencadangkan sebahagian pendahuluan yang diberi kepada Kerajaan-kerajaan Negeri itu dikhaskan untuk Kerajaan-kerajaan Tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, di samping itu, saya ingin menarik perhatian Kerajaan juga buat sementara ini terdapat undang-undang tertentu mungkin peruntukan Perlembagaan juga menghalang perhubungan secara langsung di antara Kerajaan-kerajaan Tempatan dengan Kerajaan Pusat. Saya merayu kepada Kerajaan supaya mencari jalan-jalan tertentu untuk membolehkan Kerajaan-kerajaan Tempatan berhubung secara langsung dengan Kerajaan Pusat supaya Kerajaan-kerajaan Tempatan boleh memperolehi bantuan kewangan secara langsung daripada Kerajaan Pusat juga. Dengan ini, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Ulu Muda.

4.58 ptg.

Tuan Haji Hashim bin Haji Endut (Ulu Muda): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun bersama dengan rakan-rakan saya memberi sokongan yang kuat di atas usul yang dibawa oleh Timbalan Menteri Kewangan semalam bahawa mengikut Seksyen-kecil 4 (a) Seksyen 10 di dalam Akta Acara Kewangan Tahun 1957, Dewan ini mengambil ketetapan bahawa Jadual Kedua kepada Akta tersebut dipinda dengan menambah butiran baru bernama Kumpulan Pendahuluan untuk Negeri.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengucapkan syabas dan banyak terima kasih kepada Kementerian kerana membawa dan hendak meminda Akta Tahun 1957, Akta yang dibuat pada tahun kita merdeka, Akta yang agak lama umurnya lebih daripada 24 tahun. Akta yang perlu diubahsuaikan

dengan zaman serba maju dan penuh dengan pembangunan.

Tuan Yang di-Pertua, di antara sebab-sebab mengapa Akta ini perlu dipinda sepertimana yang dikatakan oleh Timbalan Menteri semalam bertujuan hendak membolehkan Kerajaan Pusat memberikan bantuan segera kepada Kerajaan Negeri pada bila-bila masa diperlukan dapat dilaksanakan proses pemberian bantuan ini dengan lebih teratur dan sempurna. Kerajaan Pusat ketahui benar-benar betapa pentingnya sekali bantuan kewangan kena diberi kepada Kerajaan Negeri grant dan hasil tahunan atau State Reserve Fund tidak mencukupi bagi banyak negeri-negeri di dalam Malaysia ini; Majlis Kewangan Negara perlu diluluskan terlebih dahulu sebelum ianya boleh memberi bantuan segera kepada negeri-negeri. Ini memakan masa dan negeri tidak tahan menanggung kesakitan yang dihadapi selama ini. Di antara lain, Timbalan Menteri ada menyatakan Kerajaan Pusat ketahui benar masalah ataupun penyakit ini sebaik-baik sahaja tanggagaji Kabinet diluluskan dan dibayarkan oleh Kerajaan Negeri. Ini dialami oleh semua negeri-negeri baik negeri kaya atau negeri miskin, sudah tentu negeri seperti Perlis, Kedah, Kelantan dan mungkin lain-lain negeri lagi miskin terasa benar cubitan atau sakit yang disebabkan di atas keputusan Kabinet itu dan akhirnya Yang Berhormat Timbalan Menteri ada mengatakan sebagai permulaan sebanyak \$50 juta diperuntukkan dengan pindaan Akta ini dan beliau berharap dengan ini perjalanan pentadbiran kewangan negeri-negeri akan berjalan dengan lebih teratur, lebih sempurna dan lebih licin.

Tuan Yang di-Pertua, saya ketawa lebar apabila mendengar Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan berkata dengan peruntukan \$50 juta ini perjalanan pentadbiran negeri-negeri, boleh dijalankan dengan cara teratur dan lebih sempurna. Kepada saya peruntukan permulaan ini sama sahaja seperti memberikan sehelai kain singkat kepada seorang yang tingginya 6 kaki 2 inci, ditariknya kain ke atas nampak bawah, ditarik ke bawah nampak bulu dada. Biarlah kain yang padan dengan tubuh badan si pengguna tersebut. Mungkin kain singkat

yang diberikan itu boleh padan dengan saya yang tingginya 5 kaki 2 inci ini.

Tuan Yang di-Pertua, mengapa saya katakan begitu ialah kerana kalaulah 13 buah negeri dikira hitung panjang daripada \$50 juta itu di bahagi 13 buah negeri dikira sama rata hasil tiap-tiap buah negeri akan perolehi daripada peruntukan Revolving Fund ini hanya 3.846 juta ringgit sahaja. Dan jangan lupa bercakap fasal negeri, kita ada lagi satu "negeri" yang jarang disebut oleh Wakil Rakyat di dalam Dewan ini iaitu kawasan Wilayah Persekutuan. Kalaulah Wilayah Persekutuan juga mendapat nikmat daripada peruntukan ini menjadi 14 buah negeri, maka agihan itu akan diturunkan lagi sehingga 3.843 juta ringgit sahaja. Dengan congakan ini saya percaya hendak bayar gaji pegawai-pegawai di dalam negeri tidak mencukupi 2 bulan pun.

Tuan Yang di-Pertua, mengapa saya mengatakan Wilayah Persekutuan juga perlu mendapat peruntukan ini kerana kita tengok di dalam kawasan Wilayah fikirlah apa juga ada di dalam Wilayah ini semuanya problem, semuanya masalah kepada negara. Dan Wilayah ini adalah suatu tempat yang kita bangga bahawa inilah ibu negara Malaysia kita. Kita ambil contoh masalah setingan, itu juga problem kepada Wilayah. Kita ambil masalah kenderaan sesak lalu-lintas di dalam bandar, itu juga masalah yang mana saya agak kalaulah peruntukan ini hendak diberi Wilayah juga patut dapat nikmat yang sama seperti negeri-negeri lain. Harus, Tuan Yang di-Pertua, mengapa orang nanti bertanya dia datang daripada Ulu Muda tetapi hendak bercakap masalah Wilayah. Sungguhpun Wilayah ini adalah bertempat di Kuala Lumpur tetapi orang yang menggunakan Wilayah ini yang berada di Wilayah ini bukan semuanya orang Wilayah. Contohnya, macam saya Wakil Rakyat, saya mewakili lebih daripada 120,000 manusia saya berada di Wilayah, ada orang Ulu Muda datang ke Wilayah. Contohnya, saya hendak ambil satu masalah yang dihadapi begitu mendesak sekali di Wilayah pada hari ini iaitu masalah parking space. Saya mengucapkan syabas kepada Kementerian kerana begitu aggressive, bersungguh-sungguh hendak menguatkuasakan Undang-undang Lalu-lintas dari segi parking dan sebagainya. Saya

sendiri terkena pagi ini, Tuan Yang di-Pertua, saya ada buat appointment dengan seorang pegawai di Kementerian Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam tetapi malang sekali apabila saya naik kereta pergi mencari tempat parking hampir sejam saya cari tidak dapat, inilah yang dikatakan masalah ibu kota. Kemudian selepas pusing-pusing saya terpaksa letak kereta saya di tempat yang tidak boleh letak kereta sungguhpun di kereta saya ada pelekat mengatakan boleh letak di mana-mana sahaja.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Duduk dahulu Yang Berhormat. Perkara yang dirundingkan sekarang ialah Tabung Pusingan Kumpulanwang Pendahuluan untuk negeri bukan Wilayah Persekutuan tetapi saya benarkan sekejap tadi Yang Berhormat bercakap tetapi jangan terlampau panjang sampai traffic zone dan sebagainya. Tolong balik kepada perkara Tabung Pusingan Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri.

Tuan Haji Hashim bin Haji Endut: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya terpaksa bercakap ini kerana saya hendak menunjukkan juga Wilayah Persekutuan sebahagian daripada negeri-negeri seperti dijadikan 14 buah negeri.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, dalam masa kita berbahas ini tidak ada kena mengena hendak masukkan Wilayah Persekutuan dalam negeri, itu soal lain. Yang kita rundingkan sekarang ialah tabung pusingan Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri. Hari ini Wilayah belum masuk negeri lagi. Teruskan kepada tabung pusingan Kumpulanwang Pendahuluan tadi.

Tuan Haji Hashim bin Haji Endut: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, di atas teguran itu tetapi saya hendak ceritakan ini sungguhpun saya datang daripada negeri. Boleh kata tiap-tiap buah negeri ada terlibat dengan Wilayah. Jadi oleh kerana peruntukan ini diberi untuk negeri semata-mata dan saya hendak menunjukkan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan dengan betapa penting juga Wilayah patut dimasukkan bersama. Saya tidak memakan masa panjang cuma hendak

menyebutkan satu masalah sahaja yang dihadapi oleh Wilayah di mana Wilayah juga perlu diberi pertimbangan sama dengan negeri-negeri yang lain. Itu tujuan saya, Tuan Yang di-Pertua.

Jadi, masalah tadi, saya turun dan letak kereta saya di situ selepas mencari tempat parking satu jam tetapi dalam masa 10 minit saya naik ke atas dan turun ada "love-letter" di kereta saya, sudah kena saman. Ini membuktikan parking space di Kuala Lumpur ini begitu penting sekali dan mustahak sekali bukan digunakan oleh orang Wilayah semata-mata malah orang-orang daripada luar bandar, daripada negeri-negeri lain yang datang di sini. Kalau saya Wakil Rakyat pergi letak kereta kena saman apatah lagi kalau adik, kakak yang lain yang datang daripada kampung yang ada kerja di sini, kebanyakan di JKR banyak buat kerja, pergi letak kereta kena saman selalu. Saya ucapkan syabas kepada pegawai-pegawai bertugas kerana menjalankan tugas dengan begitu betul, bukan saya marah kerana kena saman, membuktikan bahawa parking space mustahak di sini. Maka kalau Wilayah tidak cukup peruntukan dengan peruntukan yang sedang kita bincangkan sekarang ini boleh juga acquire tanah mana-mana buat parking space untuk public ataupun tirulah negara jiran kita yang mana kesesakan lalu-lintas ini tidak begitu mendadak sangat.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin melanjutkan ucapan saya ini di dalam masalah yang ditarik perhatian oleh Tuan Yang di-Pertua tadi. Kawan-kawan saya yang lain telah bercakap menyentuh masalah negeri masing-masing. Kita semua ketahui bahawa kebanyakan cukai-cukai dalam negeri dimonopolikan oleh Kerajaan Pusat. Contohnya, Kastam dan Eksais, Income Tax, Road Tax, Stamp Duty dan beratus-ratus lagi duty di bawah pengawasan Kerajaan Pusat. Bukan salahkah itu disebabkan Perlembagaan kita semasa kita membuat Perlembagaan dahulu berkehendakkan begitu. Yang tinggal di peringkat negeri hasil tanah, hasil air, hasil lombong, hutan dan sebagainya adalah peluang Kerajaan Negeri dapat revenue iaitu revenue yang kecil-kecil diberi kepada Kerajaan Negeri. Sewajarnya lah pindaan kepada Akta ini diluluskan

kerana menggantirugi, apa yang berlaku di dalam negeri hasilnya diambil oleh Federal dan sekarang masanya sudah tiba untuk Kerajaan Pusat memberi balik, membantu negeri-negeri di mana hasil-hasil yang diperolehi oleh Kerajaan Pusat itu. Hasil tanah dan air yang dihadapi oleh Kerajaan Negeri kebanyakan menanggung tunggakan semata-mata, ini membebankan Kerajaan Negeri di mana juga. Rakyat tak dapat mampu hendak bayar hasil air, rakyat tak dapat mampu hendak membayar hasil tanah maka tunggakan-tunggakan inilah yang menyebabkan Kerajaan Negeri rasa keluh kesah hendak mentadbirkan negeri masing-masing. Alhamdulillah, dengan adanya Usul yang sedang kita bincangkan di dalam Dewan yang mulia ini untuk meminda Akta Acara Kewangan, 1957 maka kita harap Kerajaan Negeri bolehlah bernyawa sedikit daripada apa yang dirasai oleh tiap-tiap buah negeri pada masa sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, negeri-negeri miskin seperti Negeri Kedah sungguh malang sekali kerana Negeri Kedah pilih industri padi sebagai industrinya hingga Negeri Kedah terkenal sebagai jelapang padi. Apabila negeri miskin maka rakyat lagi bertambah miskin. Negeri Kedah lebih dahsyat daripada Negeri Perak sepertimana yang disuarakan oleh sahabat saya dari Matang semalam. Kawasan di Kedah boleh dikatakan semuanya luar bandar; pembangunan kurang, pegawai kurang, masa pegawai banyak digunakan di luar-luar bandar, dihabiskan masa begitu sahaja kerana menjalankan tugas di kawasan pendalaman. Harga getah jatuh, rakyat merana tidak ada perolehan, tak sampai \$100 sebulan bagi satu keluarga pada hari ini. Dengan kejatuhan harga getah, ini menjadikan beban kepada Kerajaan Negeri. Tanah mereka banyak terbiar.

Kita berharap dengan kewujudan sebuah badan yang ditubuhkan oleh Kerajaan Pusat iaitu Kedah Development Authority (KEDA) kita berharaplah supaya Negeri Kedah dapat membangun dengan adanya badan baru ini. MADA telah membuktikan kejayaan, itupun masih rendah lagi kerana seorang petani mengerjakan tanah sawahnya,

katakanlah dalam 5 relong, pendapatannya tidak lebih daripada \$300 sebulan, itu juga rendah pendapatan mereka. Sungguhpun rendah kadangkala mereka mampu membeli Honda, mampu membeli kereta-kereta second-hand. Apabila mereka membeli Honda, membeli kereta maka road tax kena bayar, road tax itu diambil oleh Kerajaan Pusat, banyaklah hasil-hasil jenis ini datang daripada seluruh negeri dalam Malaysia ini. Maka kenalah pada masa dan tempatnya bahawa Akta ini perlu diberi pertimbangan yang serius, tetapi malang sekali apabila saya tengok sebagai permulaan \$50 juta diberi dan dengan congak-congak yang saya katakan tadi dapat satu negeri dalam \$3 juta lebih sedikit, ini merunsingkan kita.

Saya inginlah minta jasa baik Kementerian Kewangan kalau betul-betul kita hendak tolongkan Kerajaan Negeri tak usah congak banyak, ada 14 buah negeri termasuk Wilayah berilah \$10 juta satu reserve begitu, dengan \$10 juta itu saya agak banyaklah boleh buat kemajuan-kemajuan di dalam negeri yang selama ini Kerajaan Negeri menghadapi kesukaran, kesulitan begitu banyak. Bukan banyak, kalau \$10 juta satu negeri kali 14, dalam \$140 juta sahaja hak ini. Ini mungkin dapat memberi pertolongan kepada negeri-negeri seperti Perlis, Kedah, Kelantan, negeri-negeri kaya, saya agak boleh kurang sedikit, beri kepada Perlis dan Kedah banyak kerana negeri kami miskin.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada pindaan Akta ini saya agak Kerajaan juga perlu menyemak semula sifir atau formula yang sedang dipakai sekarang dalam soal pemberian kewangan negara kepada Kerajaan-kerajaan Negeri beralas kepada ramai penduduk. Pada pendapat saya formula itu perlu diperbaiki lagi disebabkan negeri kaya akan bertambah kaya dan negeri miskin akan kekal dengan kemiskinan masing-masing. Formula yang dipakai semenjak kita merdeka boleh dijadikan panduan kepada Kerajaan Pusat supaya mencari jalan negeri miskin mustahak dapat lebih banyak dari negeri kaya, itu adil namanya dan yang kaya kenapa diberi kaya lagi. Kami yang miskin perlu dapat bantuan, perlu pertolongan, perlu perhatian berat dari Kerajaan Pusat. Kalaupun hendak sedekah

duit, sedekahlah kepada orang miskin kerana orang miskin lebih berharga kepada sedekah ataupun pemberian yang akan diberi oleh Kerajaan Pusat itu.

Tuan Yang di-Pertua, dari segi pembangunan saya nampak pada keseluruhannya boleh dikatakan tiap-tiap negeri pembangunan prestasi pencapaian kejayaannya begitu rendah sekali. Di Negeri Kedah kalau kita tengok perangkaannya belum pun sampai 40% daripada peruntukan (allocation) yang diberi dalam RM4, maka ini perlu dikaji dan disemak semula mengapa dan sebab apa lambat.

Tuan Yang di-Pertua, di kawasan saya sebagai contohnya, salah satu perkara yang merunsingkan rakyat di dalam kawasan Ulu Muda pada tahun 1978 apabila sahaja selesai pilihanraya, pihak Kerajaan ada berjanji iaitu sebuah jambatan yang menghubungkan di antara dua daerah, daerah Pendang dan daerah Sik di dalam kawasan Ulu Muda kononnya sebuah jambatan akan dibina dengan perbelanjaan lebih kurang \$3 juta lebih, saya ucapkan syabas kerana ada peruntukan tetapi belum pun ada tanda-tanda bahawa jambatan itu akan wujud, saya harap setidaknya sebelum pilihanraya ini. Apabila saya bertanya pihak JKR, pihak Jabatan yang berkenaan mengatakan kononnya akitek menyediakan rangka bentuk jambatan itu yang memakan masa hampir dua tahun. Yang anih sekali, Tuan Yang di-Pertua, dan jadi ketawa orang, kedua-dua belah kiri-kanan sungai itu telahpun sedia dengan jalan yang lengkap, tetapi tanda-tanda kata jambatan akan wujud tidak ada lagi. Entah di peringkat mana, mungkin mula-mula kajian tanah, lepas itu rekabentuk, tawaran kerja pula boleh jadi memakan masa 6 bulan atau setahun, ini menjadi tanda tanya rakyat di dalam kawasan Ulu Muda bila lagi jambatan ini akan wujud. Walau bagaimanapun, saya percaya bahawa Jabatan Kerjaraya ini sedang berusaha bersungguh-sungguh supaya jambatan yang dimaksudkan itu akan wujud dalam sedikit masa. Maka saya berharap benarlah bahawa itu adalah satu permintaan rakyat di dalam kawasan Ulu Muda yang mana perjalanan daripada Sik ke Alor Setar dengan adanya jambatan itu akan mengurangkan lebih kurang 10 batu lebih.

Tuan Yang di-Pertua, lagi satu yang sedang berlaku di dalam kawasan saya dan juga mungkin di negeri-negeri lain, apabila Kerajaan hendak memberikan bantuan kepada Majlis-majlis Perbandaran ataupun Majlis-majlis Kerajaan Tempatan, apabila masa pelancaran itu seolah-olah besok sahaja kerja-kerja di dalam kawasan MDKT ini dapat dijalankan. Tetapi malang sekali, apabila rancangan mewujudkan Majlis Kerajaan Tempatan dibuat di tiap-tiap daerah boleh dikatakan masalah wang tidak diberi kepada mereka, ini menyulitkan seluruh Majlis Kerajaan Tempatan di dalam negeri saya setidaknya dan mungkin saya percaya di tempat lain juga begitu sedang berlaku dan kalaulah ini perlu juga Kementerian Kewangan menyiasat, mengkaji di mana silap, di mana salahnya menyebabkan gelisah Pegawai-pegawai Daerah yang menjadi Pengerusi MPKT kerana perancangan telah dibuat tetapi duitnya tidak sampai.

Tuan Yang di-Pertua, dengan kata-kata itu saya minta kepada Kementerian, khususnya Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan supaya memikirkan lebih serius lagi di atas apa yang saya syorkan, khususnya berkenaan hendak tambah daripada \$50 juta menjadikan \$140 juta sebagai permulaan untuk melancarkan skim ini.

Dengan kata-kata itu saya menyokong di atas Akta ini supaya diluluskan oleh Dewan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kepong.

5.20 ptg.

Dr Tan Tiong Hong (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun untuk menyokong Usul yang dibuat oleh Menteri Kewangan mengenai Kumpulan Wang Pendahuluan Untuk Negeri. Sebelum saya memberi pendapat saya mengenai Usul ini, di sini saya juga ingin menyokong pendapat Wakil Rakyat dari Ulu Muda mengenai masalah yang menghadapi Wilayah Persekutuan dan juga perlulah Wilayah Persekutuan memberi Kumpulan Wang Pendahuluan semasa mengkaji semula langkah ini.

Tuan Yang di-Pertua, apabila Usul ini telah diluluskan, pada pendapat saya masa-

lah-masalah yang dihadapi oleh negeri-negeri baikpun negeri kaya atau negeri miskin di dalam negara kita ini tidak boleh secara langsung dapat diatasi oleh kerana \$50 juta pendahuluan di bawah Usul ini bukannya satu panacea atau remedy di mana kita boleh mengatasinya.

Konsep revenue bagi Negeri dan Persekutuan ialah satu konsep yang sangat jelas di dalam Perlembagaan kita dan saya ingat kita tidak boleh lagi mengadakan satu perbahasan (debate) untuk mengubahnya oleh kerana apa yang ditetapkan adalah sangat jelas. Apa yang kita hadapi hari ini, Tuan Yang di-Pertua, kita harus mengkaji kenapa ada negeri-negeri bukan sahaja miskin mengikut definasi Wakil Rakyat dari Ulu Muda, tetapi juga negeri yang mempunyai hasil berjuta-juta ringgit dari perusahaan utama (primary commodities) dalam negeri itu juga menghadapi masalah kewangan yang barangkali kita harus mengkaji masalah pengurusan dan juga masalah pembangunan. Adakah benar di dalam negeri-negeri yang ada menghadapi masalah kewangan pengurusan (administration) mereka harus dikaji semula oleh kerana ada negeri-negeri kadangkala apabila menghadapi satu masalah atau mengadakan satu projek tertentu menubuhkan satu unit khas atau satu jabatan baru atau satu committee baru? Ini sudah jadi multifarious committees dan sub-committees dan kesannya (effect) telah ada masalah.

Saya juga berharap, Tuan Yang di-Pertua, apabila peruntukan ini dibuat kita harus berbincang dengan negeri-negeri berkenaan dengan telitinya mengenai pengurusan khasnya pengurusan kewangan oleh kerana di mana kita semua maklum "money doesn't grow on trees" baikpun Kerajaan Persekutuan mendapatkan revenue dari negeri-negeri tetapi pada pendapat saya Kerajaan Persekutuan pun ada tanggungjawab untuk negeri-negeri. Barangkali berkenaan pembangunan kita harus mengkaji aktiviti-aktiviti pembangunan di dalam negeri-negeri dan barangkali pihak Persekutuan atau badan-badan tertentu yang ditubuhkan di peringkat Persekutuan harus mengambil bahagian atau mengambil tanggungjawab untuk pembangunan oleh kerana ada negeri yang telah mendapat peruntukan yang cukup tetapi progress pembangunan

masih terkebelakang dari negeri-negeri lain. Ini oleh sebab pegawai-pegawai Kerajaan selalu sahaja berkumpul di dalam dua atau tiga negeri yang mereka barangkali ingat ada kemudahan-kemudahan yang lebih mencukupi dan barangkali ada negeri-negeri di mana kemudahan-kemudahannya kurang maka susahlah kita mendapat pegawai-pegawai yang sesuai untuk menguruskan projek-projek pembangunan. Oleh kerana itu ada banyak projek di dalam negeri-negeri telah tidak mengikut jadual dan kita semua maklum inflasi kian meningkat tahun demi tahun. Ini bukan sahaja satu masalah yang kita di Malaysia hadapi tetapi ini ialah satu masalah sedunia (world inflation) dan jikalau negeri-negeri berkenaan tidak ada kapasiti untuk melaksanakan projek-projek tertentu inilah, Tuan Yang di-Pertua, sudah jadi kelam-kabut dan sudah jadi cost effectiveness, apa yang telah dijadualkan, apa peruntukan yang telah diberi telah tidak jadi satu peruntukan yang realistik apabila sampai masa mereka memulakan projek itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya ada katakan tadi apabila usul ini diluluskan kelak bukanlah masalah yang dihadapi oleh negeri-negeri boleh diatasi jika kita tidak mengkaji semula berkenaan masalah State dan Federal projects. Kadangkala apabila pihak Kerajaan Persekutuan ingin memulakan satu projek di dalam satu negeri haruslah badan itu mengadakan tanah sebelum mereka boleh memulakan sesuatu projek pembangunan. Saya beri satu contoh, Tuan Yang di-Pertua, masalah yang selalu dihadapi oleh LLN apabila hendak menyediakan tiang-tiang untuk high tension cables, LLN selalu menghadapi masalah right of way dan kadangkala kalau mengikut fancy pegawai yang berkenaan, dia suka hendak bincang dia bincang tetapi kalau dia tak suka bincang dia postpone mesyuarat-mesyuarat untuk memutuskan dan mengambil satu keputusan hendak beri atau tak mahu beri tanah itu. Ini Tuan Yang di-Pertua, pada ingatan saya telah menjadi barangkali cut our own nose to spite our own face, sama ada projek Persekutuan ataupun projek Negeri hasil projek ini adalah untuk rakyat dan rakyat ialah rakyat Malaysia bukan sahaja untuk rakyat negeri A, rakyat negeri B dan rakyat negeri C.

Ini, Tuan Yang di-Pertua, adalah satu masalah yang besar oleh kerana itu saya harap pihak Kerajaan Persekutuan bolehlah bincang dengan semua Ketua Menteri dan Menteri-menteri Besar Kerajaan kita oleh kerana semua mereka adalah ketua-ketua daripada Barisan Nasional, bukan ketua-ketua daripada parti Pembangkang. Mereka hendaklah memberi arahan kepada pegawai-pegawai mereka itu tak usahlah lambat-lambatkan mengambil keputusan di atas sesuatu projek.

Berkenaan projek tertentu saya ingat kita harus mengkaji, kita tidak lagi adakan perbezaan berkenaan dengan State dan Federal projects jika hendak satu projek untuk negara kita, baik pun di dalam mana-mana negeri kita harus ada one-stop-agency di mana semua masalah yang projek itu hadapi diselesaikan dalam kommittee itu atau agensi itu dan tidak payah lagi kita selalu dengar kena menggunakan good offices, terpaksa jumpa satu-satu Menteri Besar, kita jumpa satu-satu Ketua Menteri untuk membincangkan adakah boleh tolong sedikit. Apa sebab perlu tolong? Projek-projek itu adalah untuk negara kita. Pada pendapat saya tidak ada membahayakan atau tidak infringe State rights atau hak kuasa Negeri.

Inilah sahaja pada pendapat saya berkenaan dengan usul ini oleh kerana hendak memberikan kewangan pendahuluan tidak boleh menghadapi menyelesaikan masalah-masalah yang kita hadapi tetapi kalau kita ubah sedikit pemikiran kita, diubah birokrasi kita sedikit, saya ingat projek-projek dalam Rancangan Malaysia Ketiga dan ada juga projek dalam Rancangan Malaysia Kedua dapat dijalankan dan rakyat boleh dapat faedah dari projek-projek itu. Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong usul ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Sungai Petani.

5.35 ptg.

Wan Zainab binti M. A. Bakar (Sungai Petani): Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut menyokong usul yang dibawa oleh Timbalan Menteri Kewangan bagi mengadakan

Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri. Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang disebutkan oleh Timbalan Menteri Kewangan iaitu sebanyak \$50 juta akan diuntukkan bagi perkara ini. Pada pendapat saya peruntukan ini adalah kecil memandangkan banyak kerja-kerja pembangunan sedang berjalan di masa ini untuk rakyat jelata bagi mengadakan kemudahan-kemudahan asas seperti jalan tar, jalan-jalan kampung di luar bandar, bekalan air paip, bekalan api elektrik dan lain-lain kemudahan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menarik perhatian Kerajaan bahawa Negeri Kedah ialah sebuah negeri yang boleh dikatakan miskin jika dibandingkan dengan negeri-negeri lain dengan kekurangan hasil-mahsul negeri itu sendiri. Negeri Kedah tidak begitu mampu untuk mengadakan banyak pembangunan, jadi terpaksa bergantung kepada bantuan Kerajaan Pusat. Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun begitu, saya ingin juga menarik perhatian Kerajaan iaitu Negeri Kedah adalah pengeluar utama beras dan menyara lebih tiga-perempat penduduk di Malaysia ini. Dengan itu, Malaysia tidak perlu membeli banyak beras dari luar negeri. Ini dapat menjimatkan wang negara dari keluar ke negara lain.

Tuan Yang di-Pertua, memandangkan hasil (revenue) Negeri Kedah adalah kecil, kadangkala tidak cukup untuk membayar gaji kakitangan Kerajaan, maka adalah wajar Kerajaan Pusat memberikan peruntukan yang lebih besar lagi kerana \$50 juta itu tidaklah mencukupi. Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Dewan ini baru-baru ini pada bulan lepas banjir telah melanda bandar Sungai Petani. Banyak kampung-kampung iaitu Kampung Raja, Kampung Batu Dua, Kampung Haji Wahab dan Sekolah Menengah Batu Dua telah dilanda banjir dan banyak juga kampung-kampung yang berdekatan habis dinaiki air sehingga 4 kaki.

Tuan Yang di-Pertua, pihak Jabatan Kerjaraya (JKR), Jabatan Parit dan Taliair (JPT), Pegawai Daerah, Polis, Majlis Daerah Kerjaraya (JKR), Jabatan Parit dan Taliair Rakyat dan Pegawai Kebajikan Masyarakat semuanya bekerja untuk menolong mangsa-mangsa banjir. Sungguhpun kita

telah mengadakan gotong-royong tetapi bagi gotong-royong sahaja untuk tenaga manusia tidak mengapa dan untuk mencuci sungai, parit dan semak-samun itu mereka tidak dapatlah bekerja banyak sangat. Pada pendapat saya jika tiap-tiap negeri ada wang pendahuluan bagi negeri-negeri itu, maka rasa saya lebih senang pihak tertentu seperti JPT, MDKT, JKR, dan lain-lain menjalankan kerja apabila ada sesuatu malapetaka.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga berharap wang pendahuluan itu patut diberikan kepada Majlis Daerah Kerajaan Tempatan memandangkan Majlis-majlis itu sangat kekurangan wang. Suka saya maklumkan di dalam Majlis Daerah Tempatan dan dalam Negeri Kedah iaitu di Sungai Petani, di tempat saya, mungkin di Kulim dan juga di lain-lain daerah di dalam kawasan perumahan tidak ada lampu-lampu jalanraya yang mana seringkali rompakkan berlaku. Sampah-sarap bertimbun-timbun kerana kakitangan tidak mencukupi iaitu buruh-buruh, lori dan alat-alat kelengkapan. Maka dengan adanya Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri ini diberi kepada tiap-tiap negeri, maka saya rasa banyak kemudahan dapat dibuat untuk rakyat jelata. Maka dengan itu saya syorkan Kumpulanwang ini ditambahkan lagi peruntukannya supaya peruntukan itu dapat diberikan kepada pihak yang berkenaan. Dengan itu, saya menyokong usul ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Ayer Hitam.

5.40 ptg.

Dato' Dr Hee Tien Lai (Ayer Hitam): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri pada petang semalam.

Tuan Yang di-Pertua, saya dengan minatnya mengikuti segala hujah-hujah yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat rakan saya, tetapi saya merasa sedikit khuatir oleh kerana Usul ini mengingatkan saya kepada satu pengisytiharan di bawah Kementerian Kerajaan Tempatan beberapa tahun dahulu, kalau tidak silap saya tidak

kurang daripada 4 tahun dahulu yang mana pihak Kementerian Kerajaan Tempatan akan menambah atau mengeluarkan launching grant daripada Kerajaan Pusat kepada Kerajaan Negeri melalui Majlis Tempatan untuk projek-projek pembangunan peringkat Majlis Daerah. Tetapi malangnya peruntukan mengisytiharkan launching grant pada masa itu hanya sampai kepada daerah-daerah masing-masing pada akhir tahun 1980 dan pada awal tahun ini, jadi bermakna sudah 4 tahun sebelum Majlis-majlis Daerah yang berkenaan menikmati peruntukan itu.

Mengenai usul ini, saya harap pihak Kementerian Kewangan tidak mengikuti contoh itu yang mana rakyat sudah bergembira dapat berita bahawa Kerajaan akan menambah peruntukan untuk memperbaiki faedah untuk rakyat, tetapi malangnya beberapa tahun sahaja sebelum projek-projek sampai kepada mereka dan juga itu hanyalah satu launching grant sahaja. Saya ingin tahu bila baki grant yang telah dihasratkan oleh Kerajaan akan disampaikan kepada orang ramai kerana daripada launching grant yang telah diberikan kepada Majlis-majlis Daerah pada kampung-kampung hanya dapat 1-2 buah sahaja lori sampah, walaupun sudah beberapa tahun mereka menunggu.

Saya berharap dengan adanya Kumpulanwang Pendahuluan yang akan diberikan kepada Kerajaan Negeri akan tidak jadi satu anti-climax yang mana pada akhirnya dapat 1-2 buah lori atau 30-40 tong sampah sahaja—ini memang hasrat saya.

Tuan Yang di-Pertua, walau bagaimanapun saya mengalu-alukan langkah yang diambil oleh Kementerian Kewangan ini untuk menubuhkan satu Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri-negeri, kerana ini adalah selaras dengan hasrat Kerajaan untuk mempergiatkan lagi tempoh pembangunan di seluruh negara.

Pada masa yang lampau kadang-kala kita ketinggalan pada berbagai-bagai rancangan pembangunan yang telah terlewat kerana masalah kewangan. Saya penuh yakin bahawa dengan wujudnya Kumpulanwang Pendahuluan ini masalah ini tidak akan berlaku. Pada hemat saya peruntukan

sebanyak \$50 juta ini mungkin tidak mencukupi bagi memenuhi keperluan seluruh negara. Oleh yang demikian, saya berharap pihak Kerajaan dapat menambahkan peruntukan ini kepada satu angka yang realistik memandangkan bertambah pesatnya kadar pembangunan di seluruh negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga suka mengambil kesempatan di sini untuk menyentuh serba sedikit berkenaan dengan tatacara kewangan yang sedia ada iaitu berkaitan dengan kuasa meminjam pihak Kerajaan Negeri, Lembaga Kemajuan Negeri, Kumpulanwang Wilayah dan sebagainya. Mengikut pengetahuan saya, pihak-pihak yang saya sebutkan tadi berkuasa untuk membuat pinjaman terus daripada institusi-institusi kewangan baik di peringkat negeri mahupun di peringkat antarabangsa, berdasarkan kepada syarat bahawa Kerajaan Pusat akan menjamin jumlah pinjaman yang terlibat.

Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya peruntukan ini di dalam Perlembagaan Negara, saya dikhuatiri bahawa ini akan mengwujudkan satu kelemahan dari segi kawalan tentang kejayaannya sesuatu projek yang dibiayai dengan pinjaman yang diperolehi.

Di sini saya suka mengambil kesempatan untuk membuat cadangan supaya pihak Kerajaan mengkaji semula peruntukan ini untuk memusatkan (decentralise) segala pinjaman-pinjaman yang dikehendaki untuk projek-projek pembangunan yang dijalankan oleh berbagai-bagai pihak yang berkuasa termasuklah juga Kerajaan Negeri, Lembaga Kemajuan Negeri, Lembaga Kemajuan Wilayah dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, dengan berbuat demikian, saya penuh yakin bahawa Kerajaan akan secara langsung dapat mengawal kegunaan pinjaman tersebut supaya dapat menentukan bahawa ianya akan digunakan dengan lebih berkesan dan lebih berfaedah lagi. Untuk menentukan bahawa cadangan saya ini tidak akan menjejaskan pembangunan, Kerajaan boleh membuat perancangan lebih awal lagi dan tidak seperti yang pernah dialami pada masa-masa yang

lampau di mana kesediaan untuk beberapa projek-projek dibuat pada syarat-syarat yang terakhir sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengakhiri ucapan saya, saya ingin menyokong Usul yang dibentangkan oleh Timbalan Menteri Kewangan kita dan juga saya menyokong apa-apa yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat khasnya mengenai projek-projek di kawasan Majlis Tempatan yang mana memang adalah benar peruntukan yang disediakan ini memang adalah sangat perlu untuk memajukan Kemajuan di peringkat Majlis Tempatan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kangar.

5.47 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut menyokong cadangan atau usul yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri pada petang semalam berkenaan dengan Kumpulanwang Pendahuluan Untuk Negeri yang telah ditetapkan sebanyak \$50 juta.

Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju dengan pendapat wakil dari Ulu Muda yang mengatakan peruntukan ini kalaulah hendak dibandingkan dengan keperluan yang masih terbengkalai yang ada pada negeri-negeri tentulah tidak mencukupi, sebagaimana yang dicadangkan oleh wakil dari Ulu Muda tadi sebanyak \$140 juta. Jadi saya berharap ianya mendapat pertimbangan yang sewajarnya daripada Timbalan Menteri ataupun daripada Kementerian yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, kita mengaku negara kita sebagai sebuah negara Malaysia yang mengandungi negeri-negeri di dalamnya, ada yang kecil, ada yang besar, ada yang maju, ada yang mundur, ada yang di tengah dan ada pula yang di sempadan yang seolah-olah dialah yang menjadi pintu masuk di antara negara-negara lain ke negara kita. Jadi sebagai sebuah negeri walaupun kecil iaitu negeri Perlis ialah di utara Malaysia dan dialah yang menjadi sempadan kemasukan daripada negara lain khasnya daripada negeri Thai, bahkan bukan itu sahaja tetapi ada juga perkara-perkara yang baik yang membawa

keuntungan seperti memungut cukai dan sebagainya oleh Kastam di Padang Besar dan juga kalau ada anasir-anasir yang tidak baik, seperti anasir komunis juga kalau ada bahaya-bahaya yang besar sebagai serangan-serangan dari musuh luar khususnya.

Apabila saya mengingati lagi suatu perkara yang terjadi di negara kita di kalamana Jepun menakluki Malaya pada tahun 1941 dahulu walaupun saya masih kecil lagi, saya masih ingat yang kedatangan Jepun salah satu daripada salurannya mengikut Padang Besar iaitulah sempadan di antara Perlis dengan negeri Thai.

Jadi macam mana saya kata tadi Perlis adalah satu pintu masuk ke Malaysia, pintu masuk segenap segi, pintu masuk membawa masuk hasil mahsul seperti cukai sebagaimana saya tahu dikutip di sempadan Padang Besar iaitu Kastam di Padang Besar hampir \$1/2 juta pada tiap-tiap bulan. Kalau dikawal cukup oleh pihak Kerajaan dan saya dapat tahu hari ini dikawal cukup; boleh dapat hasil lebih lagi. Begitu juga cukai daripada keluar-masuk (Imigresen) dan sebagainya dan juga sebagaimana yang saya katakan tadi bukan sahaja akan membawa kebaikan tetapi satu-satu perkara yang membawa kepada kemudaratan kepada negara kita juga pintu masuklah punca yang besar.

Dengan sebab itu, saya sangat berharap, bukanlah saya sebagai merayu kalau boleh dikatakan merayu dibahasakan oleh Timbalan Menteri pun saya terima, tetapi untuk kepentingan kita bersama. Kalau dibaiki sempadan baik di sempadan mana sekalipun termasuklah Perlis bukan bererti untuk Perlis semata-mata tetapi untuk negara seluruhnya. Sebagaimana kita tahu, Tuan Yang di-Pertua, kalau satu rumah kita hendak jaga walaupun dindingnya cantik, segala-galanya cantik tetapi kalau ada tangga untuk saluran ke pintu, pintunya tidak dikukuhi betul-betul maka sebab itulah saluran tempat itu masuk cara yang baik ataupun buruk. Tetapi kalau cara baik itu memang kita buka untuk pintu masuk tetapi kalau yang tidak baik tentu kita hendak jaga pintu itu biar kuat dan sebagainya. Selepas satu lapis kita jadikan dua kerana dengan pintulah dimasuki oleh sebagainya apatah

lagi kalau rumah itu tinggi dia naik ikut saluran tangga; kalau pintu itu robek ataupun mudah dipecah senang sangat dimasuki tetapi kalau saluran lain kerana dindingnya walaupun tidak begitu kuat tetapi barangkali hendak lompat itu payah sedikit, tetapi kalau pintu kerana saluran ke tangga tadi tentulah kita hendak jaga dengan baiknya.

Dengan sebab itu sebagaimana saya katakan tadi Perlis patutlah diawasi betul-betul dan sebab itulah juga kalau tidak silap saya, satu peruntukan yang telah diadakan oleh Kerajaan namanya Trust Fund untuk kawasan sempadan, kalau tidak silap saya yang 15 batu dengan sempadan. Nampaknya Perlis ini satu negeri yang kecil walaupun campur di sebelah utara 15 batu ada, dicampur di sebelah timur pun tidak lebih 15 batu, diukur di segi barat sekalipun tidak lebih daripada 15 batu. Pendek kata, keseluruhan Perlis adalah mengandungi sempadan khususnya sempadan Thailand sebagaimana yang saya katakan tadi, baikpun di Padang Besar ia sempadan, di sebelah barat ia juga sempadan, di sebelah timur pun boleh dikatakan ia juga ada sempadan.

Dengan sebab itu patutlah sebagaimana saya katakan tadi diawasi betul-betul, diberi peruntukan yang lebih. Saya tidaklah hendak meminta sangat macam orang kata saya tidak tahu kadar Negeri Perlis adalah satu negeri yang kecil tetapi sebagaimana saya katakan tadi atas alasan yang saya katakan patut diawasi betul-betul.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya peruntukan yang kita beri ini walaupun ada dalam Rancangan Malaysia Keempat tetapi saya amat sedih kerana saya masih ingat lagi pada 26-3-81 dalam satu taklimat yang saya teringat, dalam satu buku yang malangnya saya tidak dapat bawa, tetapi saya masih ingat peruntukan di Perlis untuk Rancangan Malaysia Keempat ialah \$304 juta. Saya masih ingat lagi, Tuan Yang di-Pertua, peruntukan di negeri-negeri lain saya tidak nafi Perlis negerinya kecil, tetapi walau macam manapun kalau hendak dibandingkan peratus penduduk dengan kedudukan kawasan memang kedudukan Perlis itu banyak tetapi yang mendukacitakan saya kalaulah saya banding-bandingkan dengan \$304 juta yang ada 2 orang Ahli

Parlimen, dicampur dapat \$150 juta kira seorang dibandingkan juga dengan Negeri Kedah yang ada 13 Ahli Parlimen yang saya masih ingat lagi peruntukannya lebih daripada —193 juta.

Begitu juga di Wilayah, di Pahang dan di Selangor kalau tidak silap saya lebih daripada \$300 juta kalau dibandingkan dengan setiap Wakil Rakyat, misalnya, di Pahang ada 8 orang Wakil Rakyat, Trengganu 7, begitulah macam saya kata tadi di Negeri Johor 16. Saya masih ingat lagi: saya buat pembahagian, saya amat kesal dan saya amat sedih sedangkan mengikut suasana dan keadaan sebagaimana saya kata tadi Perlis adalah satu negeri walaupun kecil menjadi pintu masuk sebagaimana saya kata dalam sejarah tadi semasa Jepun, salah satu saluran pintu masuk ke Malaysia adalah melalui Perlis.

Saya masih ingat cerita daripada orang tua-tua saya yang bawa tangan bergalas, siapa dijumpa ditangkap, tolong galas bersama kerana dipecah rumah, diberi kain baju dan sebagainya. Ini sejarah yang sebenar ia masuk melalui jalan ke Perlis.

Tuan Yang di-Pertua: Panjang cerita pintu ini!

Tuan Shaari bin Jusoh: Tidak panjang, Tuan Yang di-Pertua, sebagai contoh. Ini saya hendak tunjuk sebagai contoh.

Yang kedua, kita tahu sejarah darurat selepas tahun 1959 sampai 1960 sempadan Perlis terutama macam yang berhampiran dengan sempadan selalu berlaku, pendek kata jalan Padang Besar ke Kangar tidak ada orang yang dapat menyeberangi dan selalu berlaku di tempat-tempat keluar. Yang saya merasa sedih hari ini masih tempat-tempat ini iaitu satu kawasan utara Perlis masih membangun kalau hendak dibandingkan dengan negeri lain amatlah ketinggalan ke belakang dan kalau hendak dibandingkan sama-sama dengan Perlis juga di utara baik, kawasan tengah dan kawasan saya sendiri sebagai Wakil Rakyat, dengan kawasan yang di utara Perlis yang menjadi sempadan saya kata tadi amat ketinggalan. Misalnya, saya kata di Perlis peruntukan jalanraya, jalan-jalan ke kampung tempat yang berkenaan amatlah teruk, walaupun dibuat

satu jalanraya misalnya daripada satu tempat Bukit Chabang ataupun Batu 11 melalui Bukit Chabang mengikut jalan Titi Tinggi sampai 6 tahun di kiri kanannya elok, di kepalanya cantik, di ekornya juga cantik tetapi malangnya tentang tengahnya lebih kurang setengah batu agak saya setiap kali saya pergi menghadiri perjumpaan baikpun baru-baru ini dalam bulan 9 inilah yang dibangkitkan. Bila saya tanya pihak yang berkenaan kata kita tidak cukup wang walhal itu termasuk dalam Trust Fund. Jadi saya haraplah kalau tidak ada dalam Trust Fund pun dengan peruntukan yang baru ini dapat ditambah.

Dasar Kerajaan kita hendak menghapuskan anasir komunis. Kita percaya kalaulah tentang penjahat tentu payah bagi kita sebagaimana kita tidak dapat, jaga masa ini kita lena esok dia masuk balik tetapi kalau kita boleh mengubahati jiwa menarik perasaan supaya kasih sayang kepada negaranya sendiri, saya yakin perkara itu tidak akan berbangkit. Jadi maksud saya, saya tidaklah menuduh orang yang berjiran semua itu komunis tetapi barangkali mereka ini akan bersubahat dan saya yakin salah satu daripada sebab-sebab yang Kerajaan kita membangunkan negara kita selain daripada hendak beri kesenangan, kemakmuran kepada rakyat, kita yakin dengan adanya kesenangan ini pihak-pihak yang tidak bertanggungjawab, khasnya anasir-anasir komunis tidak boleh menawan atau tidak boleh masuk anasir-anasir yang tidak bertanggungjawab dengan sebab rakyat telah mendapat kesenangan, kemewahan dan sebagainya. Tetapi alangkah mudah bagi anasir-anasir yang tidak bertanggungjawab kalau didapati misalnya kita kata di Perlis tempat yang bersempadan, elektriknya tidak ada, tempat yang bersempadan jalannya tidak ada, tetapi yang berhampiran dan setengah-setengah tempat jalan elok, elektriknya di semua tempat ada, ini boleh diacum oleh pihak-pihak yang tidak bertanggungjawab seolah-olah Kerajaan ini tidak kasih kepada mereka tetapi bila kita tengok sebagaimana saya kata tadi seolah-olah benda ini cukup.

Tuan Yang di-pertua, sebagaimana kata pepatah: Pagar makan padi, dan sebagainya

dan biasa dikata oleh orang tua-tua: Pencuri tidak akan dapat mencuri di satu kampung melainkan kenalah ada anak kampung itu sendiri yang menunjukkan jalan kepada pancuri yang berkenaan; kalau tidak harus pencuri itu jatuh masuk telaga ataupun mendapati benda-benda yang tidak baik dan sebagainya. Tetapi kalau ada orang-orang di dalam kampung itu sendiri menunjuk jalan dan menunjuk pintu tempat mana mereka boleh masuk, tempat mana patut mereka pergi dengan alasan yang dia sendiri tahu adalah perkara ini memudahkan.

Dengan sebab itu saya kata sempadan patut kita kawal bukan untuk Perlis, bukan untuk di tempat itu sendiri, saya tegaskan sekali lagi, tetapi untuk negara seluruhnya. Kalau orang-orang yang berhampiran jiwa mereka telah rosak, jiwa mereka sedih dengan pembangunan sebagaimana saya katakan tadi kalau ada anasir yang tidak bertanggungjawab mudah bagi mereka akan bekerjasama kepada anasir jahat. Tetapi kalau mereka sudah berjiwa penuh dengan kerana kita beri keadilan yang secukup kalau benda itu akan dibawa oleh anasir yang tidak bertanggungjawab, merekalah akan menjadi mata telinga untuk memberitahu kepada Kerajaan maka dengan itu Kerajaan akan dapat bertindak, anasir musuh tidak dapat menyusup ke dalam negara.

Saya harap sebagaimana saya katakan tadi sebagai pintu masuk kepada Malaysia walaupun negerinya kecil peruntukan yang diberikan tadi janganlah dipandang pula sebagai satu kota sahaja. Oleh sebab Perlis ada 316 batu, Wakil Parlimennya ada dua orang, bila diberi kepada peratus mengikut negeri, mengikut kecil besar, Perlis amat sedih sekali. Jadi saya harap sebagaimana saya katakan tadi peruntukan yang telah ditetapkan \$50 juta itu hendaklah dinaikkan sampai \$140 juta sebagaimana yang dicadangkan oleh Wakil dari Ulu Muda dan peruntukan Perlis juga janganlah dikurangkan daripada \$10 juta sebagaimana yang disyorkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, di samping itu juga saya rasa dukacita

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat panjang lagi hendak bercakap? Duduk

dahulu! Saya ada satu usul daripada Yang Berhormat Menteri dan selepasnya bolehlah disambung semula. Jemput Yang Berhormat.

USUL

ATURAN URUSAN MESYUARAT— MEMBATALKAN

Menteri Wilayah Persekutuan (Datuk Pengiran Othman bin Pengiran Haji Rauf): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Dewan ini membatalkan usul yang telah diluluskan awal tadi mengenai susunan Rang Undang-undang untuk bacaan kali yang kedua dan menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 14 (2) Dewan ini akan menimbangkan dua Rang Undang-undang untuk bacaan kali yang pertama sekarang.

Timbalan Menteri Pertahanan (Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustafa): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Dewan ini membatalkan usul yang telah diluluskan awal tadi mengenai susunan Rang Undang-undang untuk bacaan kali yang kedua dan menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 14(2) Dewan ini akan menimbangkan dua Rang Undang-undang untuk bacaan kali yang pertama sekarang.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG (PERANCANGAN) WILAYAH PERSEKUTUAN

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk membuat peruntukan-peruntukan mengawal dan mengatur perancangan yang

teratur dalam Wilayah Persekutuan untuk melibi charge-charge pembangunan dan bagi maksud-maksud yang berkaitan dan bersampingan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Wilayah Persekutuan; dibaca kali yang pertama; akan dibaca kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG IBU KOTA PERSEKUTUAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Ibu Kota Persekutuan tahun 1960 dan hendaklah disifatkan mula berkuatkuasa pada 1 Disember 1981; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Wilayah Persekutuan; dibaca kali yang pertama; akan dibaca kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

AKTA ACARA KEWANGAN 1957

Perbahasan disambung semula.

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang saya jemput semula Ahli Yang Berhormat dari Kangar menyambung ucapannya.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya katakan tadi pembangunan ialah sebagai satu asas membawa kemakmuran dan menarik rakyat daripada menyokong kepada Kerajaan, kerana sebagaimana saya katakan tadi bila dia lihat dengan sendiri Kerajaan telah membuat satu pembangunan untuk membawa kemakmuran kepada mereka, mereka akan menyokong dengan sepenuhnya. Tetapi kalau mereka mendapati yang berhampiran dengan mereka sendiri ada kekurangan daripada orang lain, maka inilah yang menjadi satu sumber atau jalan memudahkan anasir yang tidak bertanggungjawab untuk menarik mereka ke jalan yang tidak baik. Maka dengan sebab itu saya harap apa yang saya tegaskan tadi mendapat perhatian yang sungguh-sungguh, perhatian yang istimewa daripada pihak yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, Perlis sebagaimana saya katakan tadi, saya berharap dengan

peruntukan ini akan mendapat sedikit sebanyak pembangunan, apatah lagi kalau boleh pembangunan yang istimewa terutama keadaan Perlis sekarang yang saya sungguh-sungguh bimbang, boleh jadi Perlis dalam segi ekonomi sebagaimana juga di Kedah salah satu sumber pendapatan rakyat Perlis khasnya petani ialah pendapatan daripada padi. Tetapi malangnya Perlis yang kecil ada dua bahagian. Salah satu dikatakan oleh Perlis ialah bahagian darat dan satu bahagian lagi dikatakan sebahagian tempat yang lembah dan sebagainya. Jadi tempat yang lembah khasnya di Perlis Selatan dan sedikit termasuk daripada kawasan Parlimen Kangar yang termasuk dalam rancangan Muda. Rancangan ini, saya bersyukur kepada Allah, saya sendiri mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan atas rancangan tersebut. Walaupun pendapatan rakyat tidak begitu lumayan kalau dibandingkan dengan pendapatan kerja-kerja lain, tetapi sebagaimana yang dikatakan oleh dua orang wakil daripada Kedah tadi, padi adalah satu perkara akan memberi makanan kepada manusia walaupun jika dibandingkan dengan hasil petani yang dikerjakan oleh mereka tidaklah begitu berpatutan dengan pekerja-pekerja yang lain termasuk buruh kecil sekalipun.

Sebagaimana kata wakil dari Ulu Muda tadi, saya tidak nafikan, satu keluarga mendapat \$300-\$400 sedangkan buruh biasa mendapat \$500 atau lebih. Tetapi sebagai satu penghormatan kepada rakyat negeri Kedah termasuk juga Perlis, ini adalah satu kerja walaupun pendapatannya tidak banyak tetapi untuk menyara dirinya sendiri dan juga kepada negara. Umumnya dengan kerana padi manusia dapat makan dan boleh jadi kalau padi tiada bukan sahaja orang tidak dapat makan tetapi kita khuatir akan berlaku cara penyeludupan dan sebagainya. Sebagaimana kita sama-sama tahu, kalau untuk kerugian negara sepintas lalu, saya ingat itu tidak begitu sedih tetapi kalau berlaku penyeludupan padi dan sebagainya dibawa bersama-sama senjata-senjata api untuk mencero boh, memberontak dan berbagai-bagai perkara yang telah berlaku yang kita tidak ingini. Salah satu daripada sebabnya ialah kerana ada kekuasaan daripada pihak-pihak yang bertanggung-

jawab kerana ada senjatapi dan sebagainya. Ini masuk melalui satu jalan yang tidak baik sebagaimana saya katakan tadi di samping menyeludup padi dan sebagainya.

Saya berpendapat, satu jasa yang besar kepada rakyat yang mengadakan kerja sebagai petani, sawah padi walaupun hasil mereka tidak besar kalau dibandingkan dengan pendapatan yang lain tetapi ini adalah satu perkhidmatan yang cemerlang untuk kemakmuran, memberi makanan kepada rakyat dan secara tidak langsung seperti saya katakan tadi salah satu daripadanya ialah menjaga anasir yang tidak bertanggungjawab sambil menyeludup membawa masuk padi. Dengan sebab itu saya harap Kerajaan patutlah memberi pertimbangan yang wajar kepada tempat yang berkenaan dan juga kepada tempat-tempat yang ingin menyambung kerjanya semula walaupun mereka ini tidak mempunyai asas-asas yang cukup.

Misalnya, di kawasan saya, saya amat dukacita—ini adalah kenyataan. Baru-baru ini dalam bulan September sebelum saya datang ke Parlimen, saya melawat ke kawasan-kawasan saya lebih kurang 39 tempat, bercakap dari hati ke hati. Saya bercakap ini bukan kerana hendak bercakap sedap di dalam Dewan ini tetapi ini adalah salah satu daripada perkara yang dibangkitkan oleh petani, apa hal yang akan berlaku kepada dirinya. Sudah dua kali, sudah tiga kali semaian yang mereka tabur ataupun padi yang dijadikan benih untuk semaian tetapi malangnya bila hendak ditanam, air yang menjadi syarat untuk menanam padi patut ada air, air telah kering semula. Jadi ini bererti pada hari ini dengan apa yang berlaku terhadap suasana atau keadaan cuaca membawa sebahagian besar daripada negeri Perlis tiga bulan lagi akan kekurangan padi yang amat dahsyat. Saya berharap dengan kemudahan peruntukan yang diberi janganlah nanti hendak minta semula, peruntukan yang diberikan ini juga boleh digunakan oleh Kerajaan negeri Perlis khasnya oleh Kementerian Pertanian yang saya rasa seronok sekarang Menteri pun ada di dalam Dewan, barangkali harus satu hari saya hantarkan surat secara rasmi, senanglah memikirkannya bersama kerana

benda ini telah berlaku dan akan berlaku. Saya berharap sangat-sangat supaya benda ini akan menjadi kebaikan sementara janganlah kita banci musim lepas dari sekarang juga saya harap Kementerian Pertanian sendiri yang mana Dato' Menteri ada di sini boleh mengarahkan banci itu dibuat dari sekarang tempat-tempat yang tidak boleh ditanam padi dan sebagainya. Kalaulah tidak boleh hendak minta dengan segera wang lain, wang ini pun saya berharap salah satu daripada pendahuluan bolehlah digunakan supaya ini dapat melegakan beban kepada rakyat Perlis.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai seorang petani saya selalu mengikuti keadaan yang sebenarnya. Sebahagian besar petani di Perlis sepertimana saya katakan tadi kebanyakannya mengerjakan sawah padi, kadang-kadang airnya tidak ada. Dia minta daripada Jabatan Parit dan Taliair supaya membekalkan pam ini untuk jangka pendek tetapi malangnya peruntukan pihak Jabatan yang berkenaan juga kadang-kadang tidak mencukupi. Jadi saya berharap sangatlah sebagai usaha jangka pendek peruntukan wang ini perlulah diberi keutamaan kepada petani untuk membeli pam dan sebagainya. Dan untuk jangka panjang saya amat berharap, saya ingat kalaulah MADA boleh menggunakan di peringkat pertama kalau tidak silap saya \$228 juta tetapi tolonglah ada juga rancangan jangka panjang untuk Perlis Utara khasnya supaya jangan jadi seperti keadaan yang berlaku hari ini amatlah sedih, sedangkan rakyat negeri Perlis juga walaupun satu-satu bahagian adalah satu tempat yang patut dijaga juga apatah lagi mereka ini sebagaimana saya katakan tadi mereka duduk berhampiran dengan sempadan.

Kalaulah kita tengok, Tuan Yang di-Pertua, hari ini keadaan negara kita, negeri-negeri yang ada di dalam Persekutuan baikpun di Kedah ada dengan KADAny, sebagaimana kata Ahli Yang Berhormat dari Ulu Muda, di Kelantan dengan rancangan KEMUBUnya, di Johor—KEJORA dan Pahang ada DARA dan sebagainya. Perlis ini saya berharap juga sebagai satu negeri yang berhampiran dengan sempadan patut diadakan satu rancangan jangka panjang selain daripada rancangan jangka pendek yang saya katakan tadi bantuan segera yang

saya beritahu dari awal lagi apa yang akan berlaku di negeri Perlis, itu patut diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga sokong sebagaimana yang dikatakan oleh sahabat saya tadi, ini adalah hakikat dan kenyataan yang sebenar. Satu, di Perlis dari segi pembangunannya, pihak-pihak Menteri mengatakan kalaulah saya bersuara kerap sangat nanti ada dikatakan oleh Menteri yang berkenaan, Perlis itu kecil. Tetapi apabila ada setengah pemimpin yang atas pula kata Perlis ini tidak membangun, jadi yang mana satu pun saya tidak tahu hendak cakap. Ada setengah kata Perlis ini kecil tetapi yang sebenarnya keadaan jiwa manusia ini serba salah bagi kita hendak menjaga. Kalaulah macam setengah negeri yang terlampau besar yang saya tidak payah sebutlah umpamanya Pahang tempat Dato' Timbalan Menteri sendiri barangkali negeri yang paling besar kalau tidak silap saya 44 kali ganda negeri Perlis. Bagi negeri yang kecil ini, amatlah rumit. Sebagaimana seorang kalau satu benda itu dia tidak ada harapan dapat dari segi kewangan, dari segi percintaan asmara dan sebagainya, dia tidak ada harapan dapat tentu tidak pelik kepada dia, tetapi kalau di antara hendak dapat tidak dapat, hendak nampak tidak nampak; inilah yang membawa manusia terpaksa berginjat kerana hendak tengok juga satu-satu benda. Inilah satu tabiat manusia. Itulah yang berlaku kepada negeri saya Perlis. Saya tidak nafikan . . .

Tuan Yang di-Pertua: Ini apa hubungan dengan Seksyen 10 dalam Akta Acara Kewangan? (*Ketawa*). Banyak sangat bunga-bunganya, tolong tumpu ke Akta pindaan ini.

Tuan Shaari bin Jusoh: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, pindaan Usul

Tuan Shaari bin Jusoh: Maksud saya begini. Saya hendak seperti kata orang pagar dulu, sebelum Menteri kata insafilah ataupun tahulah keadaan diri, negeri Perlis itu kecil. Jadi sebelum dia kata saya hendak beri alasan dulu. Saya biasa dengar ada setengah Menteri menyatakan Perlis kecil, sudah 80% kemudahan diberi kepadanya, kalau hendak

dibandingkan dengan negeri lain, negeri Perlis sudah banyak elektrik. Tetapi macam saya katakan tadi ini yang merumitkan negeri Perlis, kampung itu ada, kampung ini ada, tetapi ini yang merumitkan negeri Perlis, kampung itu ada, kampung ini ada, tetapi ada juga setengah-setengah kampung yang masih tidak ada api. Ini yang disusahkan sangat. Kalau dia tidak pernah lihat langsung cahaya elektrik tidak susah bagi dia sebagai satu kampung. Ini berlaku di kampung dekat sempadan, saya katakan terus terang, Tuan Yang di-Pertua. Apa yang saya kata adalah kenyataan yang sebenarnya. Kalau Menteri hendak pergi tengok bolehlah, ini kenyataan. Apabila dia pergi ke suatu kampung misalnya Bukit Capak, dekat sempadan; yang di Titi Tinggi ada api, Tasoh ada api, yang sebelah lagi ini pun ada api juga, jadi dia pergi ke kanan, ke barat dan selatan pun ada api tetapi kampung mereka itu tidak ada api ini apa halnya?

Tuan Yang di-Pertua: Kawasan Yang Berhormat kanankah atau kiri? (*Ketawa*).

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Kawasan Yang Berhormat dekat mana?

Tuan Shaari bin Jusoh: Tempat yang saya cakap itu dalam kawasan sayalah, di kawasan Parlimen Kangar iaitu kawasan Titi Tinggi. Ini berlaku benar-benar. Ini rungutan yang dibawa oleh rakyat seolah-olah Kerajaan hari ini tidak adil sedangkan benda ini betul berlaku, Tuan Yang di-Pertua. Sebab itulah saya minta dengan peruntukan ini ataupun dicari tambah peruntukan yang sepadan. Yang Berhormat Timbalan Menteri berilah keistimewaan; berilah sepenuh-penuhnya kepada negeri Perlis. Baik pun dari segi untuk memasang elektrik begitu juga jalan-jalan kecil yang saya katakan tadi. Ini saya harap sangatlah mendapat keistimewaan. Kalau tidak, Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya katakan tadi saya takut sungguh-sungguh kawasan sempadan ini kalau kita tidak jaga, bahaya. Mereka mudah dipengaruhi oleh anasir-anasir yang tidak bertanggungjawab. Negeri Perlis di Utara ini negeri sempadan. Saya sendiri kadang-kadang takut hendak

pergi ke sempadan, terutamanya keadaan rakyat hari ini. Jadi saya berharap sangat-sangat di sini dari segi asas untuk pembangunan kepada rakyat-rakyat seperti jalan-jalan yang masih tidak siap. Misalnya satu jalan dari Kampung Padang Mawar ke tempat perkhemahan askar sudah 10 tahun tidak bubuh tar—api tidak ada, air tidak ada, tar tidak ada.

Dalam masa sebulan yang lepas, saya pergi sembahyang di sebuah madrasah; ini ditanya. Saya kata, nantilah saya pergi ke Parlimen nanti, saya bercakaplah dengan Menteri yang kebetulan ada depan saya ini. Tolonglah, ini betul-betul. Tempat itu sudah ada perkhemahan tentera sekarang, hendak pergi dengan cepat kalau berlaku sesuatu perkara tidak boleh, malah hendak hantar pertolongan askar dengan cepat pun tidak boleh. Jadi saya hairan, kalau saya bertanya, kenapa Kerajaan tidak boleh buat? Duit tidak ada! Sebab itu saya beritahu Menteri moga-moga diberi peruntukan. Ini saya beritahu berdasar kenyataan yang saya buat dan saya bercakap.

Jadi saya berharaplah sangat-sangat dengan kelulusan peruntukan yang diberi pada hari ini mendapat keistimewaan kepada negeri saya bukanlah sebab negeri Perlis ada wakil Kangar tetapi sebab negeri itu merupakan pintu masuk kepada negara Malaysia. Pendek kata kalau pintu lekeh, rumah cantik pun tidak boleh buat apa. Pintu ini ibarat kepala kepada badan, kalau kepalanya sakit walaupun badan sihat, tidak boleh jalan betul. Ini sepatutnya kena jaga betul-betul sebagaimana saya katakan tadi, pintu masuk kepada negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi saya harap sangat-sangat keadaan negeri Perlis, baharu-baharu ini Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah melawat Perlis, beliau tutup berbagai-bagai syarikat, yang kami dengar inipun tidak tahu apa hendak cakap. Apa yang hendak dibuat barangkali mengikut cara ekonomi, Tuan Yang di-Pertua. Wakil Kangar ini tidak pandai ekonomi, tetapi saya yakin cara ekonomi di kala hendak berkedai biarlah buat kedai banyak asalkan orang banyak beli. Tempatnya senang, sebaik-baik lalu lalang dua jalan dan sebaik-baik sampai serba-serbi,

terutama jalanraya, yang kedua cara jalan lautnya, yang ketiga kalau boleh cara jalan udaranya pun senang baharulah segi ekonomi perniagaan dapat laris dan maju kerana kesemuanya itu ada hubungan, baik orang hendak beli belah, jalan yang hendak dia pergi apatah lagi kalau ada segenap segi macam saya katakan tadi. Bagaimana Perlis hendak maju, apa yang dibuat, kena tutup, kerana di segi kos atau belanja pengangkutannya, jalannya tidak begitu selesa di setengah tempat. Begitu juga pelabuhannya tidak ada.

Saya dan pihak perniaga-perniaga bumiputra di Perlis siapa sahaja melawat Perlis merayu adakanlah sebuah pelabuhan yang boleh digunakan untuk memuatkan muatan yang lebih banyak. Kalau pelabuhan yang ada sekarang ini kadang-kadang bila saya pergi ke Kuala Perlis, jalan hendak pergi ke pelabuhan itu saya mengaku sudah ada, tetapi pelabuhan yang saya katakan tadi biarlah pelabuhan macam mana di tempat-tempat lain. Kalau di tempat lain pelabuhannya ada, jalannya baik, sudahlah Perlis pelabuhan yang elok tidak ada, jalanpun hari ini sedih lagi. Kalau tidak di masa-masa yang lepas Pekan Padang Besar itu kata maju dengan adanya jalan, hari ini keadaan Pekan Padang Besar sudah lenggang, baik di sebelah sana atau di sebelah sini, beberapa kali saya minta cara jangka panjang patut diadakan kawasan perdagangan bebas. Kita terpaksa pergi ke Pulau Pinang dan sebagainya. Jalan rayapun kalau tidak silap saya dibuat sungguhpun cantik tetapi jalan besar atau jalan lebohraya tidak ada langsung.

Saya berharap bahawa jangka panjang sebagaimana saya katakan tadi patutlah di Perlis ini juga diberi peruntukan istimewa. Kalau tidak hendak dikatakan rakyat Perlis atau pemimpin-pemimpin Perlis, baik pun yang lepas ataupun yang akan datang saya bimbang, dengan kerana keistimewaan asasnya tidak cukup—jalan, pelabuhan, sudahlah lapangan terbangnya saya tidak minta suruh adakan di Perlis, tetapi kalau tidak silap saya dengan Trust Fund ini nampaknya hendak diadakan di negeri Perlis tak tahulah saya. Kadang-kadang

Kementerian inipun saya berasa dukacita sedikit kerana, peruntukan perumahan kadang-kadang diluluskan bila dia pergi melawat tetapi dia tidak tengok wangnya ada atau tidak ada. Inipun saya takut dan saya berharaplah kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan yang saya percaya penuh bertanggungjawab ini, wakil Ulu Muda, wakil Kangar, wakil Sungai Petani dan Kepong merayu, biarlah peruntukan itu lebih, itu dikehendaki sekali. Tetapi kalau agak wangnya tidak ada, tak usahlah mengaku, lebih bahaya lagi kalau dia mengaku baik pun di dalam Dewan ataupun di luar Dewan jikalau kata dia hendak beri peruntukan kepada Perlis, bila Perlis hantar surat ke sini nanti, dikatakan tidak ada wang. Dia mengaku sedap sahaja terhadap rakyat, maka akhirnya kepada Wakil-wakil Rakyat inilah yang kena hentam dan sebagainya. Saya harap sangatlah kalau ada sebagaimana saya katakan tadi peruntukan yang saya minta itu patutlah diberi keistimewaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap juga sebagaimana saya katakan tadi perkara-perkara yang bersangkutan dengan jalan patut diutamakan, pelabuhan sebagaimana saya katakan tadi biarlah memuaskan hati dan juga bekalan air ini patut kita utamakan. Tuan Yang di-Pertua, yang saya amat hairan perkara ini diminta oleh rakyat bukan diminta sebagai welfare atau daripada pejabat kebajikan, tiap-tiap yang diminta oleh rakyat, perkara elektrik misalnya, begitu juga dengan air, walaupun Kerajaan kena mengeluarkan belanja begitu banyak, tetapi pada keseluruhannya yang saya biasa berkata dalam Dewan ini ia akan menguntungkan Kerajaan sendiri, untung di segi pendapatan kita bukan beri sebagaimana welfare beri terus tidak ambil balik. Selepas kita ada jalan cantik sebagaimana kata Yang Berhormat dari Ulu Muda tadi dengan jalan cantik banyak orang beli motosikal, bila banyak beli motosikal Kerajaan dapat wang banyak. Begitu juga kalau banyak tempat di pasang elektrik semua orang beli TV dan sebagainya. Dengan adanya TV, Kerajaan dapat hasil. Sibaran am yang baik-baik ia dapat diketahui oleh rakyat. Macam hari ini, Tuan Yang di-Pertua, kadang-kadang, minta maaf keluar muka dalam TV, cantik begitu juga Yang Amat Berhormat Timbalan

Perdana Menteri keluar mukanya dalam TV—cantik, tetapi bila tidak ada sibaran am sebagaimana saya katakan tadi tidak ada TV di kampung-kampung

Tuan Yang di-Pertua: Mereka tidak nampak wakil daripada Kangar berucap (*Ketawa*).

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, kadang-kadang ada juga (*Ketawa*). Jadi jawapannya macam mana saya katakan tadi ini membawa kenaikan segenap segi, kebaikan di segi pendapatan, kebaikan di segi kehendak rakyat dan kebaikan di segi pemerintah kerana dengan jalan inilah dapat kita sibarkan dengan sepenuhnya. Dengan sebab itu, saya berharap perkara-perkara yang diminta oleh rakyat, khasnya bagi keuntungan balik sebagaimana saya katakan tadi, elektrik dan sebagainya berilah keutamaan yang secepat-cepatnya. Dengan sebab itu, saya merayu sekali lagi kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan yang ada dalam Dewan ini sebelum menjelang pilihanraya tahun 1982 ataupun bila ada pilihanraya; minta maaf, saya tarik balik, saya tidak tahu, sebelum ada pilihanraya akan datang atau sebaik-baiknya seberapa cepat yang boleh adakan sebelum penggal Parlimen yang akan diadakan sekali lagi iaitu bulan April. Saya berasa seronok kalau saya jadi ahli Dewan ataupun tidak, ini saya kata dengan ikhlas, saya berasa seronoklah, soal jadi tak jadi itu soal lain, tetapi kalau dapat dilihat elektrik di semua tempat itu ada. Kasihan, Tuan Yang di-Pertua, kita ini kadang-kadang tidak tahu, manusia dia tidak rasa bahagia kalau dia tidak rasa sakit. Dia tidak pernah rasa rahmat, kalau ada api tiba-tiba padam. Bila api padam, kadang-kadang ada setengah-setengah malam yang kita paling seronok, kalau tak seronok pun sebagaimana Tuan Yang di-Pertua atau Menteri sendiri ada elektrik bila terpadam elektrik, kerana ada satu-satu gangguan dan sebagainya di kala itu baharulah mereka itu tahu bahawa rahmatnya ada elektrik kalau tidak padam. Tolonglah kasihan kepada tempat yang berkenaan. Jadi, saya harap sebagaimana saya katakan tadi apa-apa yang saya harapkan tadi adalah sebagai hasrat daripada rakyat betul-betul yang saya sendiri telah

berjalan ke kawasan-kawasan tersebut untuk mendapat pertimbangan yang wajar daripada pihak Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, bersabit juga hal luar bandar kerana di Perlis sebagaimana saya katakan tadi sebuah negeri yang kecil, kalau hendak diambil peruntukan kadang-kadang kalau tidak ambil, tidak ada projek; sudah diambil, masalah tanahnya pula kadang-kadang menjadi masalah yang rumit. Di samping, peruntukan yang hendak diberi, saya berharap segi pengurusannya kena dijaga. Tentang pengurusan ini ialah dengan pegawainya. Kalau wang diberi banyak manapun kepada satu negeri tetapi orang yang hendak menguruskan tidak ada, misalnya, segi perniagaan, saya tidak pandai, tetapi saya yakin kejayaan di segi perniagaan ia ada banyak segi, satu segi modal; yang kedua segi pengurusan, kalau modalnya ada, pengurusannya tidak cekap, perniagaan itu tidak akan berjaya.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

Tuan Shaari bin Jusoh: Boleh sambung lagi, Tuan Yang di-Pertua?

Tuan Yang di-Pertua: Tidak boleh sambung lagi. Saya ada lagi seorang dalam senarai saya iaitu Ahli Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru. Kalau ada hendak bercakap pada hari Isnin, saya akan benarkan.

Perbahasan atas usul ini disambung pada hari Isnin.

Dewan ditangguhkan hingga jam 2.30 petang hari Isnin, 19hb Oktober, 1981.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.